

KÁROLI 30

KÁROLI

2023
ŐSZ

A KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM
HIVATALOS HALLGATÓI FOLYÓÍRATA

magazin

ÚTRAVALÓ:

Semmiért se aggódjatok!

„ADNI SZERETNÉK,
EZ A KÜLDETÉSEM”

– interjú Vass Geri
dalszerző-előadóval

OKTATÓI PORTRÉ:

CSOMA MÓZES,

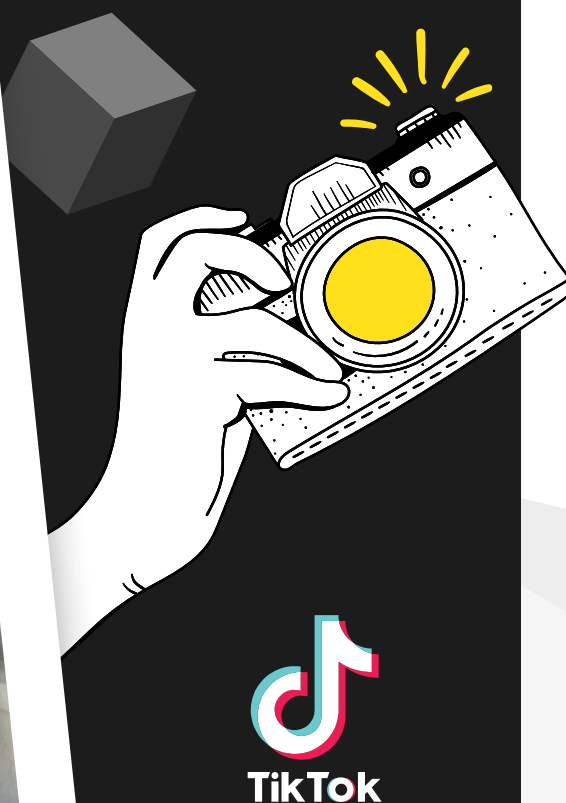
a Koreai Tanszék tanszékvezetője

LELKIMORZSA:
A KIMARADÁSTÓL
VALÓ FÉLELEM

**Próbáld ki magad egy igazi fotózáson!
Szerepelj te is az egyetemi TikTokon!
Mutasd meg, hogy büszke károlis vagy!**

Írj nekünk, és vegyél részt fotózásunkon,
forgatásainkon, hogy minél több ember meg-
ismerhesse, milyen az igazi károlis életérzés!

**Az ősz folyamán hallgatói fotózást és forgatást is tartunk,
MELYRE VÁRJUK JELENTKEZÉSEDET
a kommunikacio@kre.hu e-mail címen.**

Jelentkezni egy pár soros rövid bemutatkozással (melyik karra jársz, hányadéves vagy...),
elérhetőségeid megadásával és egy rólad készült fotóval tudsz. Lányok és fiúk jelentkezését
egyenként várjuk! A fotózás és a forgatás pontos időpontjáról értesítést küldünk.

KÁROLI magazin

Egyetemünk

Új dékánok vezetik egyetemünk két karát ----- 4

Útravaló

Semmiért se aggódjatok! ----- 8

Hallgatói portré

Interjú Vass Geri dalszerző-előadóval ----- 10

Lelkimorzsa

A kimaradástól való félelem ----- 18

AkiKRE büszkék vagyunk

Pigniczki Fanni ritmikus gimnasztikázó ----- 21

Gasztro

Az ételek lelke - Fűszerezés és az ízek harmóniája ----- 26

#KREatív

Hallgatói alkotások ----- 32

Oktatói portré

A Koreai Tanszék tanszékvezetője: Csoma Mózes ----- 38

International

Dél-Koreában és Kanadában jártak hallgatóink ----- 46

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: Közkapcsolati és Kommunikációs Igazgatóság

Kiadó: Károli Gáspár Református Egyetem 📍 1091 Budapest, Kálvin tér 9.

Főszerkesztő: Horváth Miklós

Lapszerkesztő: Sárvári-Turbucz Eszter

További munkatársak: Brassnyó Judit, Cseh Sára, Csomai József

Kiadványtervezés: R. Szabó István // www.bicreative.hu

Szerkesztőség: Közkapcsolati és Kommunikációs Igazgatóság

📍 1088 Budapest, Reviczky utca 6. ✉ sajto@kre.hu

Nyomda: Pátria Nyomda Zrt. 📍 1117 Budapest, Hunyadi János út 7.

ISSN: 2630-9491

Megjelenik 2000 példányban.

A szerkesztőség kéziratokat nem őriz meg, és nem küld vissza.

AUGUSZTUS ELSEJÉVEL ÚJ DÉKÁNOK VEZETIK EGYETEMÜNK KÉT KARÁT

Az Állam- és Jogtudományi Karon **TÓTH J. ZOLTÁN** egyetemi tanár lépett hivatalba, aki Miskolczi-Bodnár Pétert, míg **LITERÁTY ZOLTÁN** habilitált egyetemi docens a Hittudományi Karon Kocsev Miklóst váltotta a dékáni poszton. A 2023/2024. tanév kezdetén ismerjétek meg őket.

Tóth J. Zoltán, az Állam- és Jogtudományi Kar dékánja

Az egyetem elvégzésekor, 2002-ben csatlakoztam az egyetem Állam- és Jogtudományi Karának oktatói közösségéhez. Habár jogászként egész eddig mindig volt más, egyetemi vagy gyakorlati állásom is, dolgoztam többek között ügyvédként és az Alkotmánybíróságon főtanácsadóként, az „első helyes”, „A pontos nyilatkozatomat” mindig a KRE ÁJK-ra adtam, mindig ez volt az oktatói-kutatói fő munkahelyem. Az elmúlt több mint két évtizedben számos módon igyekeztem hasznára lenni a Károlinak; voltam szenátusi tag, kari tanácsstag, több időszakban tanszékvezető, jó ideje részt veszek a doktori képzésben mind témave-

zetőként, mind oktatóként, vállaltam továbbá számos kutatási projektet, szerveztem konferenciákat, illetve két kutatóműhely megalapításában is részt vettem. Utóbbiak közül az Alkot-

mánybírászkodás és bírói jogalkalmazás Kutatóműhelyt jelenleg is vezetem, melyben másfél évente határozunk meg kutatandó témaköröket, és kérünk felkari és „külsős” szakembe-

reket előadások tartására és tanulmányok írására.

Dékánként három terület gondozását, további fejlesztését tartom különösen fontosnak. A tehetséggondozás keretében egyrészt a kiemelten tehetséges hallgatók megtalálását, mentorálását kell minél hatékonyabbá tennünk; másrészt a hallgatók leszakadását is meg kell előznünk. Előbbi keretében a demonstrátori és a tudományos diákköri tevékenység ösztönzése, valamint a tehetséges hallgatók egyedi tutorálása szolgálhat megfelelő módszerül, utóbbi tekintetében pedig egy kiépítendő új mentorhálózat. Szintén a felzárkóztatást segíti az idén szeptembertől induló oktatásmódszertani kurzus is, melynek keretében fiatal oktatók segítik át az ezt a kurzust felvevő elsőéves hallgatókat az egyetemi lét kezdeti nehézségein.

A tudományos kutatás fejlesztése és a nemzetköziesítés a dékáni célok egy másik fontos pillérét jelentik; mind az oktatóink és kutatóink, mind a végzett hallgatóink érdeke, hogy egy nemzetközi beágyazottsággal és nagy szakmai presztízzsel rendelkező karon taníthassanak és tanulhassanak. A diploma „piaci értéke” nemcsak a kiváló oktatáson, hanem az egyetem tudományos reputációján, szakmai elismertségén is múlik, mely-

nek érdekében oktatók és hallgatók – az universitas eszméjének megtestesítőiként – közösen kell, hogy munkálkodjanak. Mindez azonban nem szoríthatja háttérbe az erkölcsi szempontokat, melyek a hallgatóink értékrendjébe be kell, hogy épüljenek. Személyes hitvallásom, hogy az egyetem nem lehet közömbös ezen értékek iránt, és egy személyes felelősségre építő, embertársainkat szerető és tisztelő, a munkával megszerzett tudást fontosnak tartó, „jót s jól” tevő hallgatókat nevelő intézménynek kell lennünk és maradnunk.

Ez utóbbihoz kapcsolódik a harmadik fő célkitűzés, a közösségi élet fejlesztése is. Az egyetem nemcsak egy tudásátadást vállaló intézmény, hanem egy közösség is; mind az oktatók, mind a

program szerveződné, de azt is jó lenne elérni, hogy az oktatók is több időt töltsenek el együtt, nemcsak tudományos tevékenység keretében, hanem azon kívül is.

Összességében hiszek az Állam- és Jogtudományi Kar korábbi címerének mottójában: *Crescit sub pondere palma*. Ennek érdekében – ahogyan azt a kari honlap dékáni köszöntőjében is megfogalmaztam nemrég – dékánként igyekszem közreműködni a modern kor kihívásait is figyelembe vevő, a biztos és időtálló, megalapozott elméleti tudásra épülő, de naprakész ismereteket adó gyakorlati felkészítéssel ötvözött képzés megvalósításában és továbbfejlesztésében, hogy az itt végzettek a jogász pálya bármelyikén megállják majd a helyüket.

DÉKÁNKÉNT IGYEKSZEM KÖZREMŰKÖDNI A MODERN KOR KIHÍVÁSAIT IS FIGYELEMBE VEVŐ, A BIZTOS ÉS IDŐTÁLLÓ, MEGALAPOZOTT ELMÉLETI TUDÁSRA ÉPÜLŐ, DE NAPRAKÉSZ ISMERETEKET ADÓ GYAKORLATI FELKÉSZÍTÉSSEL ÖTVÖZÖTT KÉPZÉS MEGVALÓSÍTÁSÁBAN ÉS TOVÁBBFEJLESZTÉSÉBEN, HOGY AZ ITT VÉGZETTEK A JOGÁSZI PÁLYÁK BÁRME-LYIKÉN MEGÁLLJÁK MAJD A HELYÜKET.

hallgatók ennek a közösségnek (külön-külön és együttesen is) a részei. A HÖK-kel együttműködve szeretném, ha minél több hallgatói

Literát Zoltán, a Hittudományi Kar dékánja

Pontosan 20 évvel ezelőtt néhány hét leforgása alatt sok új folyamat vette kezdetét az életemben. 2003 júniusában feleségül vettem a világ legszebb nőjét, 2003 augusztusában a legszebb hivatás szolgálatába állhattam lelkipásztorként az első kerületi Szilágyi Dezső téri templomban, majd 2003 szeptemberében a legszebb tudomány, a teológia oktatását is elkezdhettem a Hittudományi Kar Gyakorlati Teológiai Tanszékén.

PhD és habilitációs dolgozatot is a homiletika területét kutatva írtam meg. Mi is az a homiletika? – kérdezhetik néhányan a Károlin, de remélve, hogy nem a HTK-n. A legegyszerűbben fogalmazva a prédikálás tudománya, kicsit bonyolultabban pedig az egész teológiai oktatás végcélja. Azaz mindennek, amit a bibliai, a rendszeres és a történeti tudományok kutatnak és feldolgoznak az a célja, hogy Isten ígéjének hirdetése minél jelentésteljesebb, alkalmazottabb és igényesebb legyen.

A gyakorlati teológia oktatásához sok értékes tapasztalatot biztosít az, hogy párhuzamosan lelkipásztori szolgálatot is végezhetek az érdeklődő gyülekezetben. Mindemellett az Északpesti

Egyházmegye tanácsosa is vagyok. Nem titok, hogy dékánná választásom egyik meghatározó célja ez volt, hogy a lelkészképzés és az egyház közössége között egy oda-vissza jól járható hidat ácsoljak, mellyel segíteni tudjuk a teológusainkat abban, hogy a gyülekezeti szolgálatra minél inkább felvértezve érkezzenek meg. E célból a belső kommunikáció mellett nagy hangsúlyt kívánunk fektetni az egyház egész közössége körében megvalósuló kommunikációra és bízunk annak termékenyre fordulásában.

Szeretek tanulni, új összefüggéseket felfedezni, új következtetésekre jutni. Ám egy híres rabbi mondásával egyetértve én is vallom, hogy ugyan sokat tanultam a mestereimtől, de még többet a tanítványaimtól. Nagyon szeretek a hallgatók közösségében lenni, tudni róluk, beszélgetni, ha kell vitatkozni velük, bátorítani őket, tükröbe nézni a segítségükkel. Talán az ő nevükben is elmondhatom, hogy a velük való közvetlen kapcsolat az egyik legnagyobb értéke az elmúlt két évtizednek.

Bizonyára furcsa lehet, de ezt a közvetlenséget mi a tegeződésben is megéltük egymás felé. És nem is kívánok ezen változtatni ezt követően sem, bízva abban, hogy a kölcsönös tisztelet nem a pozícióktól, hanem a kapcsolat mélységétől függ majd ezután is. Legnagyobb oktatói élményeim, amikor számos alkalommal Isten a tanítványok lelki mélysége, éles teológiai látása, szabadsága és egyben eredetisége útján egy-egy osztálytermi prédikációjukon keresztül szólított meg.

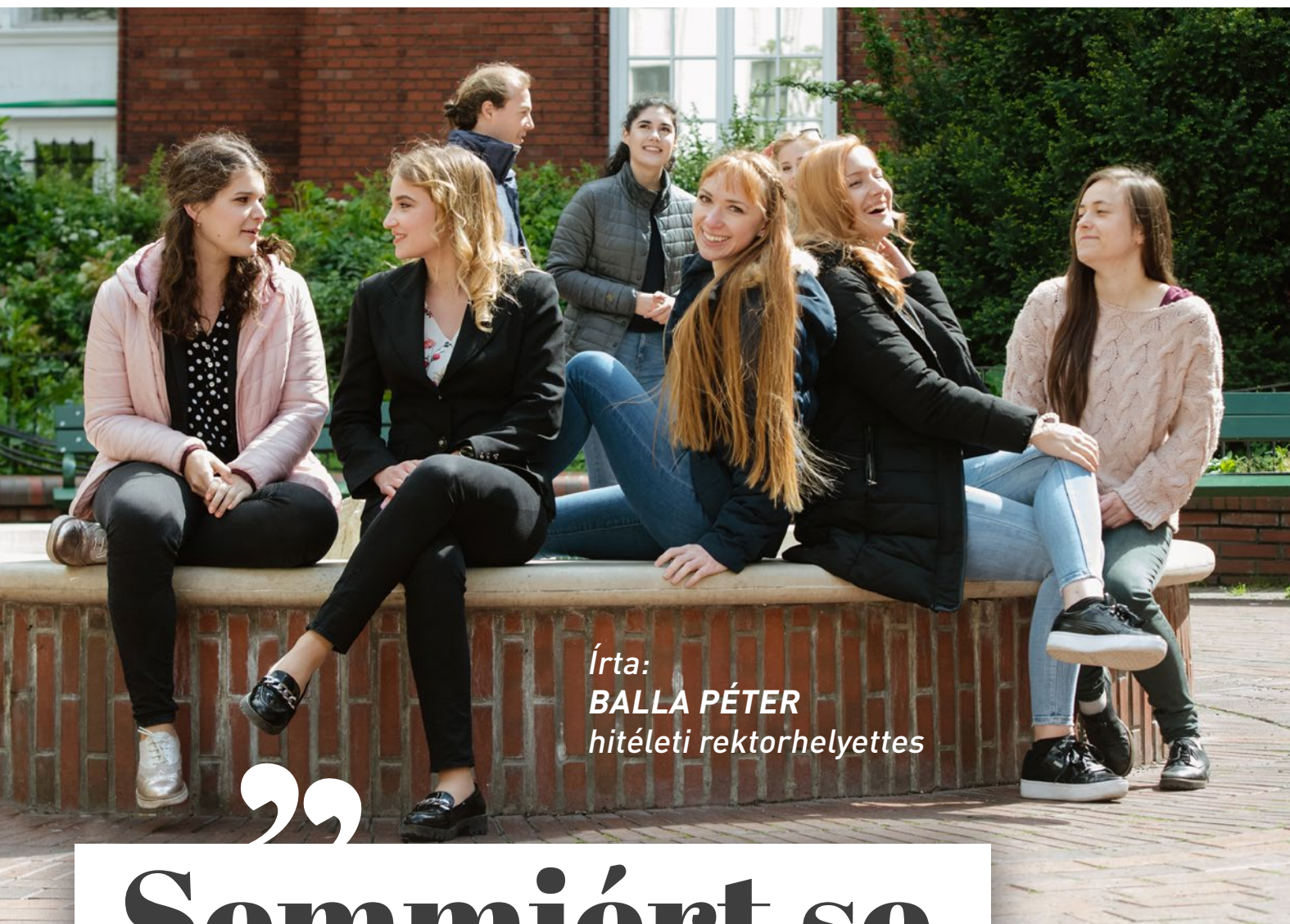
Életem legfontosabb eseménye tinédzser koromban tör-

tént meg, amikor Isten megszólított és megtérésemet követően új életet kaptam tőle. Azóta is hálás vagyok, hogy kiválasztott, megváltott és így az Övé lehetek. Ő vezet azóta is, és életemnek ebben a szakaszában, dékánként is Rá hagyatkozom. A zsoltáros megvallja: „*Lábam előtt mécses a te igéd.*” (Zsolt 119,105) Én sem kérek mást Istentől, csak annyit, hogy ígéje adjon mindig annyi világosságot, hogy a következő lépést helyesen tudjam megtenni, óvjon meg a gőgtől és az elbizakodottságtól, formáljon bennem szeretetet és türelmet, illetve bátorítson a folyamatos imádkozásra.

Személyiségemet formálta továbbá, hogy kisebbségi magyarként születtem Kárpátalján, egyben jelen fájdalmamat növeli, hogy az Ukrajnában dúló háború miatt nem tudok hazatérni szülőföldemre, ahol családom tagjai élnek. Ahogy írtam, nő vagyok, feleségem, Zsuzsi szintén lelkipásztor. Isten négy gyönyörű és okos gyermekkel áldott meg minket, akik mindnyájan tinédzser éveikben járnak. Elégedett és hálás ember vagyok, Isten kegyelmének örömteli megélője.

ÉLETEM LEGFONTOSABB ESEMÉNYE TINÉDZSER KOROMBAN TÖRTÉNT MEG, AMIKOR ISTEN MEGSZÓLÍTOTT ÉS MEGTÉRÉSEMET KÖVETŐEN ÚJ ÉLETET KAPTAM TŐLE. AZÓTA IS HÁLÁS VAGYOK, HOGY KIVÁLASZTOTT, MEGVÁLTOTT ÉS ÍGY AZ ÖVÉ LEHETEK.

Írta:
BALLA PÉTER
hitéleti rektorhelyettes

Semmiért se aggódjatok!

Ezt a mondatot Pál apostol börtönből írta a Filippiben lévő keresztyén gyülekezetnek. Bár nem követett el bűnt, amiért a Római Birodalom eljárhatott volna ellene, azonban mások vádaskodása következményeként e levél írásakor mégis Rómában van fogságban. Volna oka aggodalmaskodni a saját élete felől, neki mégis még arra is van gondja, hogy mások aggodását csökkentse, megszüntesse.

Egy új tanév elején sokan úgy érezhetjük, hogy mivel nem tudjuk, hogy mi vár ránk a jövőben, sok okunk lehet aggodalmaskodásra. Azonban szorongások, félelmek között élve az elvégzendő feladatainkra sem tudunk igazán összpontosítani, ezért hadd vezessen el bennünket is Pál

apostol az aggodásainktól való megszabaduláshoz. E fenti mondat egy hosszabb, szép szakasz részeként olvasható a Filippi levélben, hadd találjuk meg benne az „ellenszert” az aggodásra:

„ÖRÜLJETEK AZ ÚRBAN MINDENKOR! ISMÉT MONDOM: ÖRÜLJETEK! A TI SZELÍDSÉGETEK LEGYEN ISMERT MINDEN EMBER ELŐTT! AZ ÚR KÖZEL! SEMMIÉRT SE AGGÓDJATOK, HANEM IMÁDSÁGBAN ÉS KÖNYÖRGÉSBEN MINDENKOR HÁLAADÁSSAL TÁRJÁTOK FEL KÉRÉSEITEKET ISTEN ELŐTT; ÉS ISTEN BÉKESSÉGE, MELY MINDEN ÉRTELMET MEGHALAD, MEG FOGJA ŐRIZNI SZÍVETEKET ÉS GONDOLATAITOKAT KRISZTUS JÉZUSBAN.” (FILIPPI 4,4-7)

Az aggodás elleni egyik fő „gyógyszer” az öröm. Lásuk meg, hogy milyen sok okunk van öröme! Találkozunk hallgatótársainkkal, kollégáinkkal, feleleveníthetjük a nyári élményeinket – egy nagyszerű közösségbe tartozunk. Örülünk egymásnak, és tudunk örülni annak a kiváltságnak, hogy rendezett körülmények között tanulhatunk! Pál apostol a hálaadást is megemlíti e

levélrészletben: akkor nem fogunk aggodni, ha tudunk Istennek hálát adni mindazért, amink van. Öröm és hálaadás szorosan összetartoznak – így együtt pedig kiszorítják életünkől az aggodalmaskodást.

Az aggodás helyett az apostol az imádság lehetőségét ajánlja fel. Ha aggodalmaskodunk, akkor valójában csak a magunk erőforrásaival számolunk. Ha viszont nemcsak magunk körül forogunk a gondolataink, hanem élethelyzeteinket odatárjuk kérdés, imádság formájában Isten elé, akkor felnyílnak előttünk új erőforrások, amelyekkel Isten ajándékoz meg bennünket. Aki tud kérni, az ezzel azt a készséget is jelzi, hogy tud segítséget elfogadni. Ez fontos embertársi kapcsolatainkban is, és különösen is nagy lehetőségek tárulhatnak fel előttünk, ha Istentől tudunk kérni, ha őt hívjuk

segítségül. A fenti szakaszban Pál apostol az „Úr” kifejezéssel valószínűleg az Úr Jézus Krisztusra utalt: Jézus van közel az életünkhöz, és ha „Jézusban”, Jézus jelenlétének, Jézus ajándékainak tudunk örülni, akkor gondolataink is megmaradnak öbenn, és így Isten békessége költözik a szívünkbe. Pál apostol itt teljes összhangban van azzal, amit Jézus tanított még földi életében a tanítványainak:

„Nem úgy van, hogy két verebet adnak egy fillérért, de egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudta nélkül? Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. Ne féljete tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok.” (Máté 10,29-31)

E tanév elején Pál apostol szavai alapján engedjük aggodásainkat örömmé, hálaadássá, Isten felé megfogalmazott kérésekké változtatni, így békességet nyerhetünk! Az apostol egy régi, szép kánon szavait is eszembe juttatják – hadd vezessen ez az ének mindnyájunkat a következő hónapokban:

**„NE AGGODALMASKODJÁL,
NÉZZ ISTENEDRE FEL!
Ő FELRUHÁZ ÉS TÁPLÁL,
RÁD GONDOT Ő VISEL.
DICSŐ KIRÁLY, ÉG ÉS
A FÖLD URA,
SZÍVÜNK TIÉD, LÉGY
ANNAK IS URA!”**

...ami önazonos vagy őszinte, az mindig működni fog

Interjú Vass Geri
dalszerző-előadóval,
kommunikáció- és
médiatudomány
szakos hallgatóval

VASS GERI
NAGYJÁBÓL EGY ÉVE
KEZDETT VIDEÓKAT
FELTÖLTENI TIKTOK-
RA, AMELYEK KREATI-
VITÁSA, SZIMPATIKUS
MEGJELENÉSE ÉS ZENE
IRÁNTI SZERETETE
MIATT GYORSAN FEL-
KAPOTTAK LETTEK A
PLATFORMON. GERI AZ-
ÓTA MÁR TÚL VAN DE-
BÜTÁLÓ KONCERTJÉN
ÉS MEGJELENT ELSŐ
SAJÁT LEMEZE IS
KAPUNYITÁSI PÁNIK
CÍMMEL. DE HONNAN
JÖTT A SIKER ÉS HO-
GYAN ÉLI MEG A VÁLTO-
ZÁST? MIT JELENT SZÁ-
MÁRA AZ EGYETEM ÉS
A TANULÁS? EZEKRŐL
ÉS SOK MÁS TÉMÁRÓL
OLVASHATTOK A KÖVET-
KEZŐ INTERJÚBAN.

Fotó: Gacsádi Albert

Honnan ered a zene iránti szereteted?

Ezen magam is sokat töprengem, illetve a családdal is szoktuk fejtegetni, hogy vajon miért ezen a vonalon indultam el. Tudni kell, hogy édesapám táncművészettel foglalkozik, tehát ő a színházi világban volt és van jelen. Édesanyám pedig óvónő, de a zenéhez is kapcsolódik, hiszen egészen hároméves koromig komolyan néptáncolt. Próbálta nekem átadni a népi kultúra szeretetét mind zenében, mind táncban. Nagyon sok táncművészre és népi összeállításra vitt el engem. Ott valamiért a tánc része egyáltalán nem fogott meg, inkább reggeltől estig a zenekari színpad előtt ültem kislányként, és hihetetlenül csodálatosnak tartottam a zenészeket és a hangszerreket. Nyilvánvalóan ehhez a népi kultúrához kaptam édesapám részéről egy másik műfaji háttérrel a rockzene, a popzene és persze a klasszikusok tekintetében, hiszen ő a színházban és a táncművészetben inkább a klasszikus vonalon mozgott. Szerintem ezek mindegyike hatott rám és általuk alakult ki bennem a zene iránti érdeklődés.

A TikTok-videókból kiderül, hogy elég sok hangszeren játszol.

Még kislányként a legegyszerűbb hangszer, amit otthon hétköznapi tárgyakból el lehetett készíteni, az a dob felszerelés volt. Szóval előpakoltam a

fazekakat és lábasokat nagymamánál és otthon is, és építettem egy kis dobszerkót, amit a koncerteken is láttam. Apukám akkoriban Michael Jackson koncertfelvételeket is mutatott, ahol szintén a dobszerkós részek fogtak meg igazán. Édesanyám még olyan legendákat is mesél, hogy a szendvicsekből is kiszedtem a szalámit, hisz az is kerek volt, és abból is építettem dobszerkót, azt is ütöttem. A szüleim már akkor látták, hogy jó ritmusérzésem van.

Egyedül tanultál vagy zeneiskolában?

A szüleim nem szerették volna, hogy túl fiatalon elkezdjem zenét tanulni. Végül második osztályos koromban beíratkoltak a helyi zeneiskolába, ütőszakra, ahova azóta is járok. Manapság inkább már a dobtanárral való közös alkotásként írnám le a zeneórákat, és többször játszottunk a dobóórán dallamhangszerreken. De ez is egy folyamat volt, mert egyedül dobolni tanultam zeneiskolában, a többi magamtól tanultam meg. A dobtanárom kicsit tud zongorázni, abban ő segített. Tehát a doból indult minden, és a mai napig dobolni szeretek a legjobban, de mivel a dalaimat teljes egészében én szeretném előállítani, ezért ez számomra nem elég.

Az eddigi koncerteken úgy tudom, az öcséd dobolt.

Igen. Elmondása szerint mindenben csak engem

utánzott, ezért kezdett el ő is dobolni. De nyilván neki is megvan a tehetsége és a belső motivációja, ami őt ezen az úton elindította. Ő is egészen fiatalon kezdte és azóta is szereti. Körülbelül ugyanúgy zajlott nála is ez a folyamat, mint nálam. Azt is mondhatnám, hogy kineveltem a dobosomnak. Persze nyilván nemcsak én, de azért megláttam ebben a lehetőséget, hogy mennyire jó lenne, hogyha együtt tudnánk zenélni. Most van egyébként abban a korban, hogy elkezdett a gitározás felé is érdeklődni. Nagyon támogatom.

Lényegében TikTokon kezdél befutni, ha lehet így mondani. Hogyan jött ez a gondolat, hogy oda tölts fel videókat?

Nagyon sokáig elzárkóztam a TikToktól, illetve a TikToknak voltak más alkalmazásai is a múltban, amik nem feltétlenül ezt a vonalat képviselték még. Végül úgy indult el, hogy az öcsém indított egy TikTok-csatornát, ahová iPhone és Google hackeket töltött fel, amelyek menők voltak az ő baráti körében. Több ezren beköverték és én ebben egy lehetőségként megláttam, hogy ezzel a több ezer emberrel kezdeni kéne valamit, akár valami minőségi dolgot is adhatnánk nekik. Megkérdeztem, hogy esetleg lenne-e kedve átadni ezt

a fiókot, és örömmel átadta. Azt hiszem 3-4 ezer ember követte akkor és sok követőt el is vesztettem, mikor átvettem a csatornát, mert egyeseket tényleg csak az iPhone hackek érdekelték. Aztán elkezdtem olyan, számomra kreatív videókat gyártani, ahol különböző tárgyakkal csináltam zenét, például felvettem a vizespalackok különböző hangjait vagy a papucsom hangját, ezek nagyon nagy nézettségeket értek el. Elkezdett kiépülni egy követőbázis, az első saját dalt pedig csak nyáron töltöttem fel.

Hogyan zajlik nálad a dal-szövegírás, honnan jönnek az inspirációk?

Nagyon sok dalt írtam már, megközelítőleg száz dalom

AZT GONDOLOM, HOGY AZ EMBER TÖBB DIMENZIÓBAN LÉTEZIK, ÉS NEM FELTÉTLENÜL CSAK AZ SZÁMÍTHAT ÖNKIFEJEZÉSNEK, HOGYHA A VALÓBAN MEGTÖRTÉNT ESEMÉNYEKET ÍRJA LE.

létezik, amit nem adtam ki, mert nem éreztem olyannak. Hosszú folyamat volt, amíg eljutottam idáig, már tudok olyan szöveget írni, ami amúgy – a szüleimen kívül – másnak is tetszik. A szövegírás nálam úgy működik, hogy ha direkt módon próbálkozom, semmi sem sikerül. Rájöttem arra, hogy a szöveg nagyon sokszor sokkal fontosabb, mint a zene többi része, mert olyan üzeneteket tud átadni egy dallamvonalnál

sokkal árnyaltabban, amik engem nagyon mozgatnak és motiválnak. Később is sokkal nagyobb hangsúlyt szeretnék fordítani a szövegekre. Valamikor csak eszembe jut egy jó metafora vagy egy jó rím. Ilyenkor az ember belekerül egy extázisnak nevezhető állapotba, amikor csak jönnek-jönnek az ötletek. Persze nem minden szöveg úgy alakul, hogy a dalt teljes egészében megírom egy óra alatt, bár erre is volt már példa. Van, amikor ez hónapokig is elhúzódik.

Szóval a zene számodra egyfajta önkifejezés.

Természetesen. Azt gondolom, hogy az ember több dimenzióban létezik, és nem feltétlenül csak az számíthat önkifejezésnek, hogyha a valóban megtörtént eseményeket írja le. Amiről írok, azokat a dolgokat tényleg érzem, azokat tényleg gondolom, az, hogy konkrétan olyan szituációkat írok le, amik velem megtörténtek, azért nehezek, mert az embernek nyilvánvalóan nem olyan érdekes az élete, mint amilyen dalokat szeretne írni. A hétköznapi szituációkat igyekszem úgy átformálni magamban, hogy érdekesek legyenek a hallgatóknak is, és akár tovább szöjék a saját történetüket.

Zenéid műfajában is sokszínűek. Első albumodat hová sorolnád?

Az új lemezen leginkább az alternatív vonal dominál, de

NEKEM AZ A TAPASZTALATOM, HOGY AZ EMBEREK KEVÉSBÉ KÖTNEK BELE OLYAN DOLOGBA, AMIN ÉRZIK, HOGY IGAZI.

azt gondolom, nagyon fontos, hogy színes tudjak maradni. Számomra csak ez az izgalmas: ha holnaptól csak alter vagy csak punk dalokat írhatnék, akkor nem hinném, hogy túl termékeny tudnék maradni. Az albumon vannak keményebb, rockosabb, punkosabb dalok a *Tudomhoz* hasonlóan, de kissé lágyabb lírai dalok is megtalálhatók rajta. Szerintem minden zenész álma, hogy kialakuljon a saját stílusa, amelyről több album után is el lehet mondani, hogy ez olyan „Vass Geris”.

„19 vagyok, elvileg felnőtt, gyakorlatilag valami olyasmi. Harcokat vívok magammal, néha veszték, néha pedig büszkén sétálok át a társadalmi konvenciók diadalíve alatt. Valamiért utálom bizonytalannak mutatni magam, de az vagyok” – írtad az album megjelenésekor az Instagramon. Hogyan fogadta a közönség a *Kapunyitási pánikot*?

Már az album megjelenésének napján tartott lemezbemutató koncerten éreztem, láttam, hallottam, hogy a közönségem nagyon tud azonosulni a témával. Hihetetlen volt, hogy reggel megjelentek a dalok, este pedig már sokan velem énekelték

a szövegeket. Tudtam, hogy a hallgatóim nagy része még inkább tinédzser, mint fiatal felnőtt, így bevallom tartottam attól, hogy az általam érzett bizonytalanságokkal koruknál fogva egyszerűen még nem találkozhattak. De azt tapasztaltam, hogy talán kitolódott kicsit ez a felnőtté válási fázis, és már egészen fiatalon gondolkoznak fontos és súlyos kérdésekről a srácok és lányok, akik hallgatnak. Az pedig hab a tortán, ha egy-két év múlva jönnek rá egy-egy sor jelentésére, ha abba az élethelyzetbe érkeznek.

Van kedvenc zenéd róla?

Ezt sokan megkérdezik és mindig azt mondom, hogy azt még nem adtam ki. Pedig még meg sem írtam. Viszont most úgy érzem, hogy egy időre megírtam a kedvencem, aminek *Hegedű* a címe. Ez a dal arról szól, hogy az ember hogyan tud egyedül lenni ebben a világban úgy, hogy közben nem egy remeteként él. Az együtt-egyedül hangulatot kerestem a dalban. Szóval most jelenleg ezt a dalt szeretem a legjobban, de ki tudja mit hoz a jövő.

ADNI SZERETNÉK, EZ A KÜLDETÉSEM.

ÉN EGYSZERŰEN CSAK
TÖBB AKARTAM LENNI
ÉS TANULNI AKARTAM

Észrevettél valami nagyobb változást az életedben mióta ismertebb lettél?

Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nagy változást vettem észre: leginkább lélektani változásról tudok beszámolni.

Nyilván többször előfordul, hogy felismernek és odajönnek hozzám az utcán, ezek mind nagyon-nagyon pozitív dolgok és szuper érzéssel töltenek el. Viszont, ami a negatív, hogy az ember hul-

lámvölgyeket él meg: az egyik nap egy koncerten sokan szeretik, képeket és autogramot kérnek tőle, aztán egy másik nap felkel az ágyában és ugyanolyan ember, mint aki tegnapelőtt volt. Kicsit nehéz feldolgozni, hogy miért történik mindez, hiszen az ember csak zenél és kiadja magából, ami benne van.

Számomra nagyon fontos, hogy olyan dolgokat csináljak, amik kiszakítanak ebből: ilyen az egyetem és a sport. Ebben a helyzetben nagyon fontos a tudatosság, az önbizalmamat nagyon igyekszem egyensúlyban tartani, ebben a családom és a barátaim sokat tudnak segíteni.

Nem féltél, mikor kiadtad az első dalodat, hogy az internet népe elég „gonosz” tud lenni?

Természetesen tartottam ettől az egésztől, de nekem az a tapasztalatom, hogy az emberek kevésbé kötnek bele olyan dologba, amin érzik, hogy igazi. Lehet, hogy nem tetszik mindenkinek, sőt nagyon sokan nem díjazzák, amit csinálok. De úgy érzem, hogy viszonylag kevés olyan kritikát kapok, ami sértő vagy bántó lenne.

Vártam, hogy majd nagyon sokan írnak, nagyon csúnya dolgokat és erre a szüleim is figyelmeztettek. Hála Istennek nem ez történt, érzek az emberekben egy alapvető tiszteletet, ami jó érzés,

Fotó: Gacsádi Albert

mert szerintem, ami önazonos vagy őszinte, az mindig működni fog, és hogyha valakinek nem is tetszik, meg tudja fogalmazni normálisan a kritikát.

Debütáló koncerted az Újhegyi Közösségi Házban volt. Milyen érzés volt a színpadon állni a rajongótábor előtt?

Csodálatos. Nagyon sokszor álltam már színpadon életemben, de pont ez volt a különbség, amit említettél, hogy „rajongótábor” állt előtttem. Bár nem szeretem a rajongó szót, picit zavarba hoz.

Akkor hogyan fogalmaznád meg?

Valaki rám írt az egyik nap, egy aranyos kishölgy, hogy lehetünk-e haverok? Azt válaszoltam neki, hogy mindenki a haverom, aki hallgat. Szóval én még ezt egy kis közösségnek fogom fel. Könnyű még kis közösségnek felfogni, mert tényleg viszonylag kicsi, de ez nagyon jó így. Nyilvánvalóan szeretném, ha egyre több embert tudnék megszólítani, de a keménymagot sohasem fogom elfelejteni. Most még kicsit családias a hangulat, és ez nekem nagyon fontos, mert így tudok hiteles és őszinte lenni és lépésről lépésre haladni. De valóban ott, ezzel a szóval élve rajongás övezte ezt a kis koncertet és nem gondoltam, hogy ennyire más tud lenni így a színpadi lét. Annyira más energiák működtek ott abban a kis koncerthelyiségben, ami

számomra egy nagyon nagy újdonság volt és nagyon csodálatos élmény.

Említetted, hogy az egyetem neked egy olyan hely, ahol ki tudsz lépni a mindennapokba. Hogyan tudod beosztani az idődet a zenélés, tartalomgyártás és az egyetem mellett?

Az egyetem számomra egy olyan hely, ami teljesen más-hogy létezett a fejemben, mielőtt idejöttem. Próbáltam egy olyan szakot választani, aminek azért van köze az előadóművészethez, mert a zene is egy nagyon erős kommunikációs folyamat, és a zeneipart is sok kommunikációs csatorna veszi körül. Azt gondolom, hogy nagyon jó helyen vagyok. Amikor belépek az egyetemre és másokra kell figyelnem vagy tanulnom kell, akkor ki tudok kapcsolni,

másra is tudok figyelni, nem csak egész nap a zenélésen, az alkotáson és a karrieremen jár az agyam. Az első tanévben úgy tűnt, viszonylag jól be tudtam osztani az időmet, persze a vizsgaidőszak egy új kihívás volt. Nagyon sok mindent tanultam már eddig is az egyetemen, amit a karrierembe is be tudtam építeni.

Annak idején miért döntöttél a Károli mellett?

Kezdetben még az is kérdés volt, hogy itthon kezdjek-e el egyetemre járni vagy inkább külföldön találjunk egy olyan szakot, ami közelebb áll a zenéléshez. Sok egyetemet megnéztünk és a Károlin éreztem egy olyan légkört, hangulatot, amit melegségnek vagy családiasságnak lehetne nevezni. Úgy éreztem, hogy itt – közhelynek tűnhet – de az lehetek, aki vagyok. Én

egyszerűen csak több akartam lenni és tanulni akartam, úgy éreztem a Károlin megvan erre a lehetőség. Ez be is igazolódott, nagyon-nagyon jól érzem itt magam és hatalmas megtiszteltetés, hogy olyan emberektől tanulhatok, akiktől tanulok és úgy gondolom, ezzel a többi társam is egyetértene.

NYILVÁNVALÓAN AZ ÁLMOM A ZENE, MINDIG IS EZ VOLT ÉS MINDIG IS EZ LESZ.

Mit adott neked az első tanév?

Talán ahhoz a pillanathoz tudnám az elmúlt egy évet hasonlítani, mint amikor egy hónapnyi használat után rájöttem, hogy az új telefonomon van egy szélesebb látószögű kamera is. Annyival egészíteném ki ezt a hasonlatot, hogy az egyetem nemcsak szélesebb látószöveget, hanem sokkal nagyobb felbontást is biztosít. A világot, az embereket, a hiteles rendszereket, a történelmet, önmagam és mások gondolkodását, politikát, tudományt és még ezernyi csodálatos és hihetetlenül fontos dolgot vizsgálhatok zseniális oktatók segítségével. Nem fogok hazudni, nem egy olyan előadásra emlékszem, amikor szinte végig a jegyzetfüzetembe firkáltam új vizuális ötleteket a koncertekhez, vagy eszembe jutott

pár jó rím, de mindez azért történik, mert nagyon inspiratív számomra ez a környezet. Hónapról hónapra többnek érzem magam, és biztos vagyok benne, hogy ez a tendencia a következő évekre sem fog változni, nagyon boldog vagyok, hogy itt lehetek.

A szabadon választható tárgyak közül felvettem a *Storytelling* című tárgyat, amit Kun Miklós oktatott: nem tudtam egyik hétfőn se úgy hazamenni, hogy amint kiléptem az egyetemről, egyből ne hívtam volna a szüleimet, hogy elmeséljem nekik, mennyire csodálatos dolgokat tanultam ezen az órán. Hiszen a brandépítés, a storynak a fogalma, a történetnek a fogalma, az, hogy az ember hogyan juttathatja el a gondolatát akárcsak pár mondaton keresztül más-hoz, nagyon-nagyon sokat adott. De emellett a filozófia, az antropológia mind-mind olyan dolgok, amik, ha közvetlenül nem is kapcsolódnak a zenéhez, de egy olyan komplexitást teremtenek a gondolataimban, ami nagyon fontos. A verbális készségek fejlesztése egy szövegírónak nagyon lényeges, főleg olyan-nak, aki sokat publikál közösségi felületeken és még sorolhatnám. Úgyhogy minden egyes órában megtaláltam az örömet és azt, amit be tudok építeni magamba a jövőm érdekében.

Mik a terveid a közeli és távoli jövőre nézve?

Az elmúlt egy év megmutatta számomra, hogy van keresni-valóm a színpadon, és végre nemcsak magamat tehetem ezzel boldoggá, hanem talán másokból is kiválthatok valamit. Újra és újra megteszi a zenész ugyanazt az utat: otthon az ágyon megszületik egy dalocska, ezt akár egy több hónapos alkotói és promóciós munka követi, majd, ha minden jól megy, beteljesülésképpen eléneklí egy színpadon. Aztán újra az ágy szélére csöppen és kezdődik a folyamat előről újra és újra. Az a célom, hogy még jobban felvegyem ennek a ritmusát, és még termékenyebben tudjak visszaülni az ágyra. Adni szeretnék, ez a küldetésem. Ez az álmom, és ezért bármit képes vagyok feláldozni.

Azt gondolom, hogy amit az elmúlt félévben fel tudtam építeni magamnak mind zeneileg, mind tanulmányilag, az most nagyon jól működik egymás mellett párhuzamosan és szeretném ezt tovább folytatni. Nyilvánvalóan az álmom a zene, mindig is ez volt és mindig is ez lesz. Zenei karrieremben célom, hogy minél több emberhez eljuttassam az üzenetemet, ehhez viszont szerintem szellemileg elengedhetetlen az egyetem. A jövőben is ezt a két vonalat próbálom majd ötvözni.

Az interjút Cseh Sára készítette.

www.instagram.com/vassgeri_
www.tiktok.com/@_vassgeri
www.youtube.com/@vassgeri7777

FOMO, AVAGY A KIMARADÁSTÓL VALÓ FÉLELEM

LEHETSÉGES, HOGY TALÁLKOZTUNK MÁR VALAHOL A FOMO (FEAR OF MISSING OUT) KIFEJEZÉSSSEL, DE NEM ISMERTÜK PONTOS JELENTÉSÉT, VISZONT ANNÁL VALÓSZÍNÜBB, HOGY BÁR NEM TUDATOSAN, DE MÁR MI IS MEGTAPASZTALTUK A SAJÁT ÉLETÜNK BEN. AHOGY AZT A NEVE IS SUGALLJA, EZEN JELENSÉG HATÁSÁRA FÉLELMET ÉLÜNK MEG AMIATT, HOGY KIHAGYNAK MINKET VALAMIBŐL, KIMARADUNK, LEMARADUNK; AKÁR EGY ÉLVEZETES TEVÉKENYSÉGRŐL, KAPCSOLATRÓL VAGY AKÁR MEGÉLT ÉLMÉNYRŐL LEGYEN IS SZÓ.

ÚGY IS MONDHATNÁNK, HOGY A „SZOMSZÉD KERTJE MINDIG ZÖLDEBB”, AMIKOR AZT LÁTJUK, HOGY MÁSOKNAK MENNYIVEL IZGALMASABB, SZEBB, JOBB AZ ÉLETÜK; SZENVEDÉLYESEBB A KAPCSOLATUK, MINT A MIÉNK. A MÉDIÁBAN LÁTOTT KÉP AZT SUGÁROZZA, HOGY A MI ÉLETÜNK MENNYIRE UNALMAS MÁSOKÉHOZ KÉPEST, VÁLTOZTATNUNK KÉNE. EMIATT ÉS A TÁRSADALOM ÁLTAL TÁMASZTOTT ELVÁRÁSOK MIATT NEM LÁTJUK MEG A SAJÁT ÉLETÜNK BEN AZOKAT AZ ÉRTÉKEKET, APRÓ DOLGOKAT, AMELYEK SZÁMUNKRA VALÓBAN FONTOSAK ÉS ELŐTTÜNK VANNAK, VISZONT A MÉDIA NEM FEKTET EZEKRE HANGSÚLYT.

KIMARADÁS ÉS A KÖZÖSSÉGI OLDALAK

Főleg a közösségi oldalakon találkozhatunk ezzel a jelenséggel, bárki posztolhat a tökéletesnek tűnő nyaralásáról vagy külsejéről. Állandó impulzusokat kapunk életünk megváltoztatására, amikor azt látjuk, hogy másoké hibátlan és az övékhöz kezdjük a saját-

tunkat hasonlítani. De vajon a valóságban is az, vagy csupán ezek az emberek csak a jó oldalairól posztolnak és a tökéletlenségeket kiretusálják?

Azoknak, akik félnek a kimaradástól, a szociális médián való jelenlét kiemelkedően fontos lehet. Félnék a kirekesztettségétől, ami a lemaradásból származik, ha éppen ők nem láttak volna valamit Facebookon/Instag-

ramon, nem olvasták azt a cikket. A közösségi média terjedésével egyre könnyebbé válik az offline és online tevékenységekkel való találkozás. Ennek kettős jellege abban mutatkozik, hogy amíg ismerőseinkkel könnyebbé vált a kapcsolattartás, addig ezek a médiumok folyamatosan több megvalósítandó lehetőséget sugároznak, mint amennyire törekedni lehet és tudnánk.

FOMO PSZICHOLÓGIAI PERSPEKTÍVÁBÓL

Az öndeterminációs elmélet (SDT; Deci & Ryan, 1985) szerint a hatékony önszabályozás és mentális egészség három alapvető pszichológiai szükségleten alapul:

- kompetencia – a világban való autonóm cselekvés
- önállóság vagy személyes kezdeményezés
- közelség és kapcsolódás másokkal

Az alapvető szükségletek kielégítése kapcsolatban áll a proaktív viselkedésszabályozással. Ezen az elméleten keresztül a FoMo jelen-

ség felfogható önszabályozó limbóként, amely szituációs vagy krónikus pszichológiai hiányokból ered.

A társas összehasonlítás elmélete (Festinger, 1954) is fontos szerepet játszik ennél a jelenségnél, melynek folyamán saját magunkat és az elért eredmé-

nyeinket hasonlítjuk össze másokéval. Ennek segítségével önmagunkról, az elfoglalt helyünkről próbálunk pontosabb képet kapni. Kiemelt veszélyforrások lehetnek a közösségi oldalak, amelyek torzítják az elvárásokat és azt, ahogy saját magunkat látjuk.

MIT TEHETÜNK ELLENE?

Az utóbbi időben egyre több figyelem irányult a FoMO jelenségére és ezáltal egyre több „megoldás” is született. Az egyik a JoMO (joy of missing out), tehát annak

élvezete, hogy kimaradunk. De mit is jelent ez pontosan? A JoMO üzenete az, hogy ahelyett, hogy a szociális médiát böngésznénk és azon töprengenénk, hogy nekünk mikor és hogyan lehet olyan jó, mint a másoknak, inkább tegyük félre a telefonunkat és próbáljuk a jelen pillanatot a saját életünkben megélni. Fontosabb a minőségi idő a számunkra fontos emberekkel, mint hamis képek kergetése.

Nemet mondani valamire néha nem is olyan rossz dolog, nem muszáj mindig készenlétben állnunk és mindenhol ott lennünk, hiszen magunk felé is gyakorolnunk kell saját határaink betartását, az elfogadást és szeretetet. Lassuljunk le tetteinkben és gondolatainkban egyaránt. A legfontosabb talán pedig az, hogy ne hasonlítsuk más életét a sajátunkhoz és ne gondoljuk, hogy minden, amit az interneten tökéletesnek látunk az a valóságban is igaz.

Írta: Brassnyó Judit

„KAPCSOLÓDJ LE A TECHNOLOGIÁRÓL, FEJEZD KI A GONDOLATAIDAT ÉS ÉRZÉSEIDET, LÉPJ KAPCSOLATBA ÖNMAGADDAL ÉS AZOKKAL AZ EMBEREKKEL AZ ÉLETBEN, AKIK VALÓBAN SZÁMÍTANAK.”

Források:

- Przybylski,
- K., Murayama, K., DeHaan,
- R., & Gladwell, V. (2013). Motivational, emotional, and behavioral correlates of fear of missing out. Computers in Human Behavior, 29(4), 1841–1848. doi:10.1016/j.chb.2013.02.014
- <https://www.psychologytoday.com/us/blog/happiness-is-state-mind/201807/jomo-the-joy-missing-out>
- Képek: Pinterest, Freepik

Fotó: Ulrich Faßbender

PIGNICZKI FANNI

„Számomra az igazi példaképek azok, akik nemcsak a sportteljesítményiükkel emelkednek ki, hanem viselkedésükkel és gondolkodásmódjukkal egyaránt példamutatók”

Noémi edzőivel - balra: Gelle Noémi, középen: Deutsch-Lazsányi Erika

2023 KIEMELKEDŐ ÉV PIGNICZKI FANNI ÉLETÉBEN. A PSZICHOLÓGIA SZAKOS OLIMPIKON HALLGATÓ A MÁRCIUSI ATHÉNI VILÁGKUPÁN EZÜSTÉRMET SZERZETT KARIKÁBAN, MAJD JÚLIUSBAN AZ EGYETEMI VILÁGJÁTÉKOKON KÉT ARANYÉRMET NYERT, S EZZEL SPORTTÖRTÉNELMET ÍRT, HISZEN MAGYAR SPORTOLÓ IDÁIG SOSEM SZEREPELT ILYEN EREDMÉNYESEN EBBEN A SPORTÁGBAN A MINIOOLIMPIÁNAK IS NEVEZETT JÁTÉKOKON. AZ ÖSSZETETTBEN ÉS A LABDAGYAKORLATBAN SZERZETT ARANYÉRMET FANNI ELSZÁNTSÁGÁT ÉS KITARTÓ MUNKÁJÁT TÜKRÖZI. AHOGY AZ ÉLET MINDEN TERÜLETÉN, ÚGY A TORNÁBAN IS A LEHETŐ LEGTÖBBET SZERETNÉ KIHOZNI MAGÁBÓL, A FOLYAMATOS KIHÍVÁS ÉS FEJLŐDÉS MOTIVÁLJA. FANNI TELJESÍTMÉNYE ÖNMAGÁÉRT BESZÉL: 2021-BEN A TOKIÓI OLIMPIÁN 21 ÉVESEN, 21 ÉV UTÁN KÉPVISELHETTE ÚJRA MAGYARORSZÁGOT A RITMIKUS SPORTGIMNASZTIKÁBAN. ELMONDÁSA SZERINT A SPORTBAN IS A KITARTÁS VISZI ELŐRE, SIKEREIT CSAPATMUNKA EREDMÉNYÉNEK TARTJA: VEZETŐEDZŐJE DEUTSCH-LAZSÁNYI ERIKA, EDZŐJE GELLE NOÉMI.

A RITMIKUS GIMNASZTIKÁZÓ AZ AUGUSZTUS VÉGI OLIMPIAI KVALIFIKÁCIÓS VILÁGBAJNOKSÁGON OLIMPIAI KVÓTÁT SZERZETT, KARIKÁBAN PEDIG BRONZÉRMET NYERT, GYŐZELMÉVEL ÖTVEN ÉV UTÁN SZERZETT MAGYARORSZÁG ÚJRA ÉRMET EBBEN A SPORTÁGBAN VILÁGBAJNOKSÁGON. AZ ELMÚLT IDŐSZAK SIKEREIRŐL, KÁROLIS TANULMÁNYAIRÓL IS KÉRDEZTÜK AZ ALÁBBI INTERJÚBAN.

Fotó: Ulrich Faßbender

A második egyetemi világjátékokon vagy túl, két aranyérmet szereztél. Milyen elvárásokkal és reményekkel indultál neki a versenynek?

Az előző Egyetemi Világjátékokon két szerrel jutottam döntőbe, annál szerettem volna jobb eredményeket elérni. Szinte a verseny napjáig nem tudtam, hogy kik indulnak a versenyen, így inkább a célokat a gyakorlataim végrehajtására fogalmaztam meg.

Az Egyetemi Világjátékok az olimpia utáni legnagyobb sportesemény, miniolimpiának is nevezik. Mitől más a két rendezvény?

A szervezés nagyon profeszszionális volt. Nagyon jók voltak a körülmények és a feltételek, minden adott volt, így ebben különbséget nem is tudnék mondani a két multisportesemény között. Különbség, hogy az Egyetemi Világjátékokon csak egyetemisták indulhatnak, míg az olimpián a fiatal 16 éves felnőtt tornászok is versenyezhetnek. Továbbá az olimpián csak összetett érmekeket osztanak, míg itt összetett és szerenkénti verseny is volt.

A 2021. évi tokiói olimpia óta eltelt majdnem egy egész olimpiai ciklus, feljöttek a fiatal tehetségek és nagyon sok jó tornász van jelenleg a mezőnyben, így mindenkinek meg kell küzdenie minden versenyen a helyéért. Miután láttam a rajtlistát, a korábbi eredmények alapján úgy szá-

moltam, hogy ha megcsinálom a gyakorlataimat jól, akkor az 1-6. hely reális lehet, de nálunk minden az aktuális teljesítménytől függ.

A Károlin pszichológiát tanulsz, választásodat mennyiben határozta meg, hogy élsportoló vagy? Mik a terved a szak elvégzésével?

Pályafutásom alatt szinte végig dolgoztam sportpszichológussal, elég sok pozitív tapasztalatom van ezen a területen, így mindenképpen hatással volt rám, hogy ezt a választottam. Szeretném elvégezni az alap- és mesterszakot is. Az, hogy utána merrefelé specializálnék, azt még nem tudom, mert elég sok minden felkeltette már most az érdeklődésemet. Valószínűnek tartom, hogy a jövőben a sportot és a pszichológiát majd valamilyen formában kombinálni fogom.

Milyen volt az első tanéved?
Nagyon tetszett az első évem, mind a gyakorlatok, mind az előadások is, valamint az oktatók is nagyon segítőkészek voltak.

A Károlin is egyre bővülnek a sportolási lehetőségek, nemrégiben megalakult a Károlisportegyesület is. Számodra mit ad a sport?

Számomra a sport nagyon összetett és sokrétű. Egyrészt biztosítja a mozgás örömeit, a kikapcsolódást, másrészt segítségével folyamatosan fejlődhetek, megismerhetem önmagam, megtanít beosztani

az időmet, megtanít különböző szituációkat kezelni és ezek mellett küzdeni a céljaimért.

Hogyan néz ki egy napod? Hogyan tudod úgy beosztani az idődet, hogy a sport mellett a tanulásra is elég időt tudj fordítani?

Általában reggel 7.30-kor kezdem az edzést gyógytornával, majd 8.00-tól másfél óra balett órám van és utána edzek 14.00-ig.

Egy fél óra szünet után folytatódik az edzés 17 óráig. Edzés után minden nap más következik, egyszer gyógytorna,

egyszer mentáltréning, egyszer masszázs, egyszer pszichológus és van, hogy egyéb kezelések is, így legkorábban

8 után tudtam nekiállni a tanulnivalóimnak mind a két egyetemen. Mivel ez kevés lett volna a sikeres félvévekhez, így azokat a hétvégéket próbáltam kihasználni a tanulásra, amikor nem voltak versenyek.

nehezen bírtam egyhelyben maradni. Nagyon sok sportágat kipróbáltam, de 5 éves voltam, amikor elkezdtem a ritmikus gimnasztikát. Övstornára vitt anyukám az ortopédorvos javaslatára, mert nagyon hajlékony voltam. Az akkori foglalkozást pedig egy ritmikusgimnasztika-edző tartotta, aki rögtön érdeklődött, hogy nem lenne-e kedvem maradni a haladók csoportjára is. Így maradtam ott. Már kiskorom óta komolyan tekintetem a sportra. Komolyan vettem minden edzést és otthon is minden szabadidőmben edzettem. Valószínűleg ez családi hagyomány, mert a családomban, ha elkezdek valamit, azt mindig tisztességesen, teljes erőbedobással csináljuk.

Mik a terveid a következő időszakra?

A következő időszakban még több versenyre tervezünk menni, ezért sokat fogok utazni, de most már csak egy egyetemen kell összeegyeztetnem a versenynaptáramat.

2018 óta egymást követő öt évben is az év magyar ritmikus gimnasztikázójának választottak. Mit jelentenek számodra az elismerések, illetve magát a sikert hogyan kezeled?

Nagyon hálás vagyok és köszönöm az elismeréseket. Általában mindig az előttem álló feladatokra figyelek, így nagyon sok energiát adnak a támogató szavak és visszajelzések.

Egyszer úgy nyilatkoztál, hogy fontos számodra, ha példa tudsz lenni mások számára. Neked kik a példaképeid?

Számomra az igazi példaképek azok, akik nemcsak a sportteljesítményükkel emelkednek ki, hanem viselkedésükkel és gondolkodásmódjukkal egyaránt példamutatók. Több olyan nemzetközi ritmikus gimnasztikázót és magyar sportembert is fel tudnék sorolni, akire nagyon felnézek ilyen területen. Mikor tornázni kezdtem eleinte Yana Kudryavtseva, majd később Margarita Mamun volt a példaképem.

Ha éppen nem sportolsz vagy tanulsz, mi ad neked igazi kikapcsolódást?

IGAZI KIKAPCSOLÓDÁST SZÁMOMRA A CSALÁDOMMAL ÉS KÖZELI BARÁTAIMMAL TÖLTÖTT IDŐ AD.

Szeretek velük kirándulni, várost nézni, filmet nézni, kávézóba járni és társasozni. Viszont, ha egyedül vagyok az olvasás és a meditálás az, ami képes teljesen kizökkenteni a pörgős hétköznapiokból.

Az ételek lelke

Fűszerezés és az ízek harmóniája

„AHÁNY HÁZ, ANNYI SZOKÁS” TARTJA A KÖZMONDÁS ÉS IGAZ EZ A FŐZÉSRE IS. AZ ÉTELKÉSZÍTÉSRE EGYRÉSzt TEKINTHETÜNK PRAGMATIKUSAN, VAGYIS VÉGSŐ SORON AZ A CÉLUNK, HOGY CSILAPÍTSUK AZ ÉTVÁGYUNKAT. MÁSRÉSzt MEGFOGHATJUK VALAMIVEL MŰVÉSZIBB OLDALRÓL IS, AHOL AZ ÍZEK ÉS AZOK HARMÓNIAJA KAPJÁK A FŐSZEREPET, HOGY VÉGÜL NE CSAK JÓLLAKJUNK, HANEM AZ EVÉS SORÁN EGY KÜLÖNLEGES ÉLMÉNYBEN LEGYEN RÉSZÜNK. TÖBBFÉLE MEGKÖZELÍTÉS LÉTEZIK, MOST ARRA SZERETNÉK NÉHÁNY PÉLDÁT ÉS TIPPET MUTATNI, HOGY KIS ODAFIGYELÉSSSEL ÉS KÍSÉRLETEZÉSSSEL MI IS KÖNNYEDÉN VARÁZSOLHATUNK MESÉS ÍZŰ ÉTELEKET A HÉTKÖZNAPOKBAN.

Ahogy említettem, több oldalról is megközelíthetjük a témát, mégis szerintem az a legegyszerűbb és legfontosabb, hogy éppen mire vágysz, milyen stílusú ételt szeretnél enni. Nem mindegy, hogy francia, kínai, olasz vagy magyar ételt készítesz. A francia gasztronómia az 1970-es években változott meg Henri Gault és Christian Millau hatására, amikor elkezdték az ételek könnyedségére, frissességére, egyszerűségére

helyezni a hangsúlyt. A többi konyha hagyományosabbnak mondható és kevésbé változott az idők során. Például a kínai konyha alapja évezredek óta az, hogy az ételekben általában egyszerre jelenik meg többféle íz: édes, savanyú, sós, keserű, csípős (akár mind az öt) és alapja a gyömbér-fokhagyma-újhagyma kombináció. A magyar konyhát mindannyian jól ismerjük, amely a zsír, hagyma és a piros paprika szentháromságán

alapszik, ezek az általában nehéz és fűszeres ételek a 19. század közepén kezdtek elterjedni hazánkban. A példából látható, hogy sokféle ételt készíthetsz, amelyeknél már az alap is meghatározó az ízek szempontjából. Lehetsz hagyományos, reformer vagy a fúziós konyha híve, egy biztos, hogy vannak már jól bevált eljárások és kombinációk, amiket érdemes kipróbálnod, mielőtt te is megpróbálsz új ízvilágot alkotni.

AZ ALAPÖSSZETEVŐKÖN TÚL A FŰSZEREZÉSSSEL, ÍZESÍTÉSSSEL BONTHATOD KI VALÓJÁBAN AZ ÉTELT. AZ ÍZESÍTÉSKOR TÖBB SZEMPONTOT IS FIGYELEMBE KELL VENNI, HA NEM AKAROD, HOGY FÉLRESIKERÜLJÖN A VÉGEREDMÉNY. LÁSSUK TEHÁT MIRE ÉRDEMES ODAFIGYELNI:

1. SZÁRAZ VAGY FRISS FŰSZEREK?

Természetesen használhatod mindkét megoldást. A francia konyha inkább a friss fűszereket részesíti előnyben (persze máshol is használják), amelyeknek sokkal intenzívebb az ízük, de könnyebben elillannak, emiatt a zöldfűszereket érdemes inkább a főzés végéhez közeledve vagy tálaláskor (pl.: petrezselyem, kapor, hagyma) alkalmaznod. Egy kicsit rásegíthetsz az ízek fokozására, ha a leveleket a tenyeredben összemorzsolod. Ezzel ellentétben a szárított fűszereket a főzés elején add hozzá, mert idő kell nekik, amíg kiadják az ízüket.

2. MIT MIKOR TEGYÜNK AZ EDÉNYBE?

Ahogy az előbb említettem a legtöbb szárazfűszert a főzés elején adják a készülő ételhez, mert ki kell adniuk az ízeket és ez időbe telik. Például a pirospaprikát a magyar konyhában kezdéskor lepirítják, mert az fokozza az ízt, de nem szabad túlpirítani, mert keserű lesz, valamint elég ideig (kb. 30-40 percig) kell főzés közben a hőnek kitenni. Ugyanez érvényes a fokhagymára, gyömbérre és chilipaprikára is, nagyon intenzív ízeket kaphatsz, ha az elején lepirítod őket. Az erős intenzitású fűszereket (fahéj, babérlevél) pedig általában 10-15 perc után érdemes kivenni, mert túl erős, esetleg keserű ízt adnak az ételnek.

3. MENNYIT HASZNÁLJUNK FŐZÉS SORÁN?

Ez a legnehezebb kérdés, röviden annyit, amennyit a recept előír. Más esetben ízlés szerint, de érdemes mindig annyit, ami még nem nyomja el a többi ízt. Ezt könnyen kitalálhatod, ha egy kis időt fordítasz arra, hogy megismerd (szaglással, ízleléssel) a fűszereket. Például a só egy bizonyos szintig az eredeti ízek kiemelésére, hangsúlyozására szolgál (édes ételekhez is adhatsz egy kevés sót), egy ponton túl viszont inkább már csak sós lesz az étel. Adott esetben magukkal a zöldségekkel, gyümölcsökkel és húsokkal is tudod az ízeket fokozni, így egy kicsit csavarhatsz az ételen és nem kell mindig csak a fűszerekre támaszkodnod.

4. A MEGFELELŐ HŐMÉRSÉKLET

Főzéskor nem csak a használt eszközökre, alapanyagokra kell odafigyelni, legalább akkora gondot kell fordítani az alkalmazott hőmérsékletekre is. Zöldségeknél és húsoknál magas hőmérsékleten (tényleg magas 200-220 fok körül) történő pirítással kaphatsz egy kérget, ami egy különleges ízzel gazdagítja az ételt. A szárazfűszereket is érdemes olykor lepirítani (csak az egészet, aprított formában soha!), ilyen a fahéj, a csillagánizs, a szerecsendió egy pho leves esetén (az előző magazinban olvashattál róla). Természetesen vannak ételek, amikor a lassú, alacsony hőmérsékleten való főzés a titok nyitja (pl.: hagyma karamellizálás, porsírozás, konfitálás).

5. MIT MIVEL KOMBINÁLJUNK?

Talán a legérdekesebb részhez érkeztünk. Itt is érvényes az, hogy érdemes a fűszereket egy kicsit megismerni, mielőtt kevered őket. Például, ha túl sokat keversz össze, akkor zavarossá válik az étel és elvesznek az ízek. Általában 4 fűszer tökéletesen elég egy főzés során, lehet az sós, savanyú, édes, keserű és csípős (ahogy a kínai konyhánál említettem). Az ízek harmonizálásánál érdemes még arra figyelned, hogy minden fűszernek van 1 vezető íze és 1 vagy 2 mellékíze, ami új értelmet nyerhet egy másik hozzávalóval történő párosítással.

MUTATOK NÉHÁNY PÉLDÁT:

- **babérlevél:** általában gulyáshoz, burgonyához, káposztafélékhez használjuk és adhatjuk citromhoz, borókához, köményhez vagy kakukkfűhöz
- **bazsalikom:** általában salátákhoz, paradicsomos ételekhez, gombához vagy halakhoz használják és jól megy hozzá az oregánó, fokhagyma, zsálya
- **borsmenta:** általában üdítőkhöz, gyümölcssalátákhoz, levesekhez, salátákhoz és töltelékhez használják és pazarul illik hozzá a majoranna, tárkony és a gyömbér
- **rozsmaring:** általában vadakhoz, szárnyasokhoz, bárányhoz és pácokhoz használják, de fokhagymával a bográcspörköltünk kiegészítője is lehet és kiválóan harmonizál a kakukkfűvel, bazsalikommal, fokhagymával és korianderrel.

TOVÁBBI ÉRDEKESSÉGEK:

- ha megpirítod a római köményt, majd összetörve babhoz vagy lencséhez adod, akkor a marhahúshoz megszólalásig hasonló ízt kaphatsz
- a savas összetevők kiváló ízfokozók, gondolj csak a hal, citrom, rozsmaring hármasra
- zsiradékhoz adott és enyhén megpirított fűszerek új életre kelnek és mesést ízt adnak az ételednek, ezt nevezik a blooming eljárásnak (pl. a rozsmaring és a kakukkfű steak sütésekor)

kb. 20 perc
4500 Ft

ÉDES-SAVANYÚ PIRÍTOTT ZÖLDSÉGEK

Hozzávalók:

- 1,5 evőkanál paszírozott paradicsom / sűrített paradicsom
- 1 evőkanál kukoricakeményítő
- 1 evőkanál fehérborecet
- sószegény szójaszószt
- 1 teáskanál kínai ötfűszerkeverék (magad is összeállíthatod otthon)
- 1 őszibarack konzerv (lehet sárgabarack vagy ananász is)
- 1 fej lilahagyma
- 2 különböző színű kaliforniai paprika
- 1 sárgarépa
- 4 gerezd fokhagyma
- kisebb gyömbérdarab
- 1 kisebb chilipaprika
- 150g zöldborsó
- 1 pak choi* (ha nehezen beszerezhető, helyettesíthető másik zöldséggel is)
- 200g rizs
- szezámag ízlés szerint
- olívaolaj
- + más zöldségekkel feldobható (gomba, zöldbab, brokkoli...)

1.

Első lépésként tisztítsd meg és készítsd elő a zöldségeket, lehetőség szerint vágj mindent rusztikus darabokra, kivéve a sárgarépát (az mehet vékonyabb szeletekre). Ne legyenek túl aprók, mert akkor könnyen szétfőnek és kevésbé lesz érdekes a végeredmény. Például a pak choit elég 8 részre, a hagymát pedig több nagyobb részre szeletelned. Ha megvagy az előkészületekkel, akkor egy tálban keverd össze a sűrített paradicsomot, a kukoricakeményítőt, a borecetet és a szójaszószt, majd add hozzá a fűszerkeveréket, végül pedig mehet a szószhoz a leszűrt barackkonzerv levéből is ízlés szerint.

2.

Először hevítsd fel a tapadásmentes serpenyődet nagy lángon, majd kezd el pirítani a paprikát, sárgarépát és a lilahagymát. Időnként rázogasd meg a serpenyődet és így pirítsd 5 percre a zöldségeket, amíg el nem kezd barnás kérget kapni és ropogós nem lesz. Ezt követően öntsd hozzá az olívaolajat és dob hozzá a nagyon apróra vágott fokhagymát, gyömbért és chilipaprikát, így pirítsd tovább 2 percre. Fontos, hogy folyamatosan figyeld és néha rázd meg a serpenyődet, mert könnyen leégnek a hozzávalók. Ha ezzel is megvagy, mehet hozzá a szósz, a szeletelt sárgabarack, borsó esetleg zöldbab

és a pak choi, valamint ízlés szerint adj hozzá szójaszószt, borsot és előre pirított szezámagot.

3.

Főzd meg a rizst. A rizs készítésekor lehetőség szerint kétszer annyi vizet használj, mint amennyi rizst főzni szeretnél. Ezt legkönnyebben úgy tudod lemérni, hogy egy bögre rizshez két bögre vizet adsz, majd alacsony lángon főzöd. Ha pedig főzés előtt néhányszor lemosod a rizsről a keményítőt és főzés előtt kicsit megpirítod, akkor kevésbé fog összeragadni a végén.

Recept: Jamie Oliver (2019):
VEGA, Park Könyvkiadó

Írta: Csomai József

* A pak-choi az ázsiai konyha egyik alapanyaga, mind gumója, mind levelei fogyaszthatók. Egzotikusabb alapanyagokat is árúsító zöldségeseknél, keleti fűszerboltokban lehet hozzájutni.

#KREatív

Hallgatói alkotások

Hallgatói alkotások

#KREatív

Titok

Ha elárulnak szemeim tudnod kéne,
Hogy csak Téged látlak a vaksötétbe',
Ha megsúgja egy pillantásom,
Hogy szívemben van egy öröklakásod,
Ha arcívemen a rezzenés elmeséli,
Hogy mennyire szeretnék Veled ÉLNI,
Ha a szám szélén ülő mosoly kikotyogja,
Hogy úgy ver a szívem, hogy te vagy a kotta,
Ha mozdulataim halk beszéde megmutatja,
Ha minden félszavam ezt tudatja,
Már nagyon régen tudnod kellene,

Hogy Te vagy a fülemben csengő lágy zene,
És Te vagy a ránc a homlokomon,
Az, akin folyton gondolkodom,
Akitől én őrangyallá váltam,
Akitől újra egyenes a hátam,
Akitől a nap felé fordítom fejem,
De ha nem mondják el helyettem, mégis mi lesz velem?

Tábori Alexandra
jogász
III. évfolyam

Kaméleon a havon

Kaméleon a havon, szemében csillagok,
a hátán pikkelyek és véres maszlagok.
Szerepek vad földindulása,
a véres havon kiált a világba:

Ha az égre nézek, és a Napot látom,
Nap vagyok én is, a Hold a barátom;
de Hold is vagyok, ha akarom
és szelíden csillogok a gyöngyöző tavon.

Lámpa nélkül is látok éjszaka,
a bőröm változik, de rejt az éj szava.
Alakul a színem a repülő világgal,
de világ vagyok én is sok kicsi virággal.

Nyálkás tengerben úszott a testem
és csak azt vettem észre, hogy mögéje estem;
de kilátok én már a parazita mögül
bele a világba, hol mindenki örül.

Tologatom nyelvem, a lelkem szívárvány.
Tapogat a hideg, de a meleg is átjár.
Cigaretta szívok, és fehér tejet iszom,
majd vörösbort mellett a világot szidom...

...hát így lát manapság egy hulló a havon.
Sápadtan pislog a fotóalbumon,
de ha egy kaméleon szájára csók szorul,
nem tud mit tenni – a havon is elpirul.

Nagy Krisztián
jogász
V. évfolyam

Papírcsónak

Útra kelt a lélek boldogságot keresni,
akkor még nem sejtette, milyen törékeny is tud lenni.
Régóta kereste a boldogságot, pedig végig előtte volt:
a pesti éjszakában, a hétköznapiakban, a barátok mosolyában,
de mégis valami hiányzott és csak tanakodott:
Hányszor kell összetörni egy szívnek, hogy szerethessen?
Mikor lett a romantika egy letűnt antik romhalmaz?
Hány talán egy igen?
Hány igen egy nem?
Egy anyagias világban mi az igazi pénznem?
Tengernyi kérdés, a tengeren tomboló vihar,
a vihar közepén a lélek papírcsónakban.
– Mi lesz, ha átázik a papír? –
Megszólal az ébresztő, egy újabb hétfő.
Lakatlan sziget a paplan, hullámszik a lepedő,
gőzölög a kávé, a vihar elcsendesült.

Kári József
osztatlan tanári mesterképzés
III. évfolyam

Késtél

Kicsivel éjjel előtt,
egy jéghideg padon,
valahol a Kálvinon.
Megbeszéltük:
ott leszünk.
Viszek majd bort,
félíg felfalt bonbont,
talán megnézzük
a Radnóti szobrot.
–Szemerkélnek a percek–

Különös. Tíz óra sincs
s máris késtél.
Nem aggódom,
nagy a forgalom
a Deák térnél.
–Elfolyik a káprázat–

Tizenegy is elmúlt régen...
Várlak ugyan,
de nem vagyok ott én sem.

Csóbor Benjámin
osztatlan tanári mesterképzés
V. évfolyam

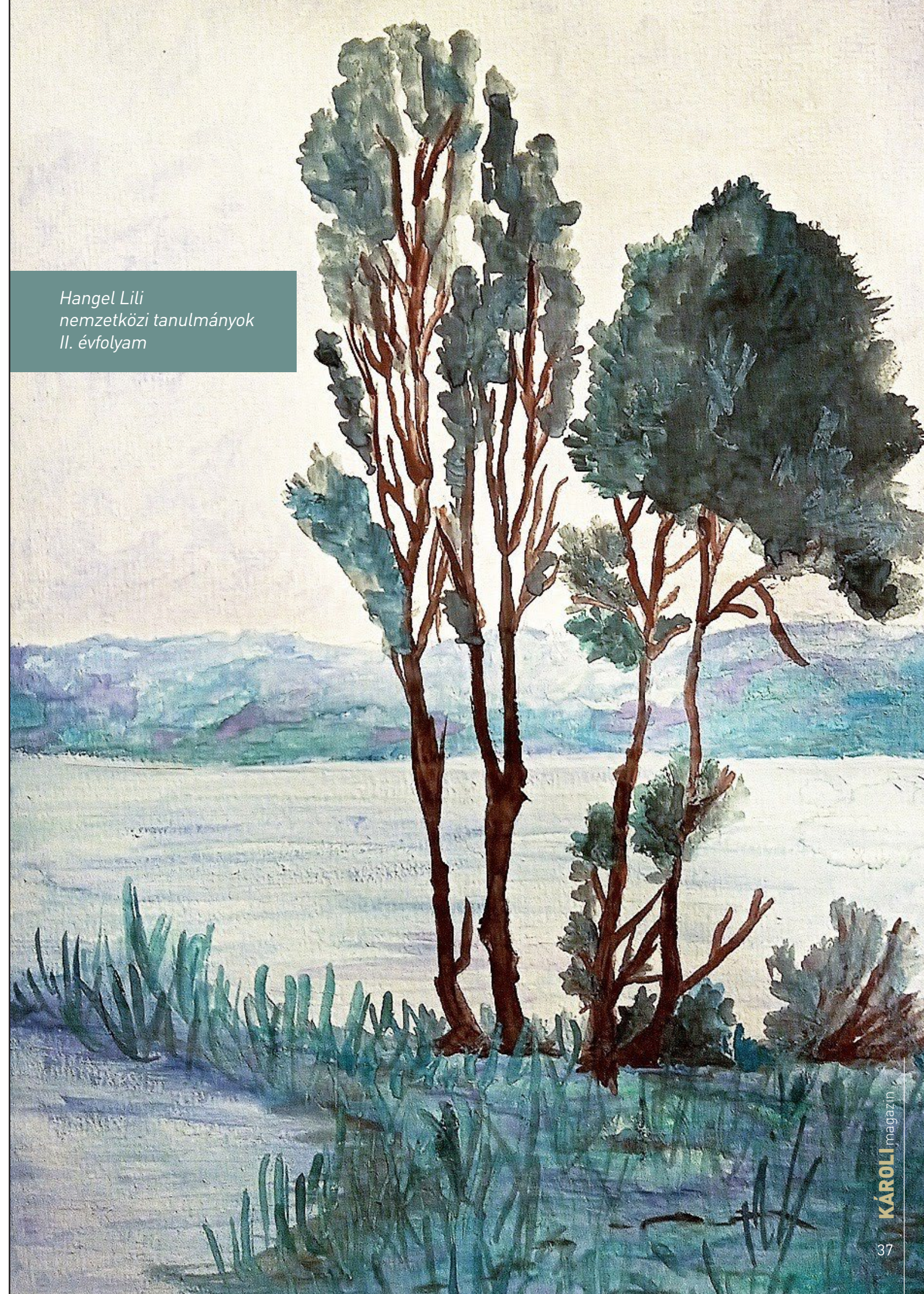
Hangell Lili
nemzetközi tanulmányok
II. évfolyam

Nagy Krisztián
jogász
V. évfolyam

Oláh Georgina
gazdálkodási és menedzsment
IV. évfolyam

Hangels Lili
nemzetközi tanulmányok
II. évfolyam

Lehetőséget kaptam arra, hogy RÉSZESÉVÉ VÁLJAK KUTATÁSAIM TÁRGYÁNAK

MÁR FIATALON ELDÖNTÖTTE, HOGY A KOREAI-FÉLSZIGET TÖRTÉNETÉVEL, POLITIKAI VISZONYAIVAL SZERETNE FOGLALKOZNI, ÍGY KEZDETT KOREAI NYELVET TANULNI OSVÁTH GÁBOR NYELVÉSZPROFESSZOR TANÍTVÁNYAKÉNT. CSOMA MÓZES, AKI JELENTŐSEN HOZZÁJÁRULT A HAZAI KOREANISZTIKA TUDOMÁNYOS ALAPJAINAK MEGTEREMTÉSÉHEZ, OKTATÓI ÉS KUTATÓI FELADATAI MELLETT NÉGY ÉVIG VOLT MAGYARORSZÁG NAGYKÖVETE A KOREAI KÖZTÁRSÁGSÁGBAN ÉS ÉSZAK-KOREÁBAN. IDÉN FEBRUÁRBAN CSATLAKOZOTT A KÁROLI-EGYETEM OKTATÓI GÁRDÁJÁHOZ, MÁJUS 15-ÉN – SZEDZSONG KOREAI KIRÁLY SZÜLETÉSNAPJÁN – PEDIG AZ Ő VEZETÉSÉVEL MEGALAKULT A KOREAI TANSZÉK. BESZÉLGETÉSÜNK SORÁN NEMCSAK SZÖULI MEGBÍZATÁSÁRÓL, HANEM A KOREAI KULTÚRA ÉS NYELV NÉPSZERŰSÉGÉRŐL, VALAMINT A FRISSEN MEGALAKULT TANSZÉK KÍNÁLTA LEHETŐSÉGEKRŐL IS KÉRDEZTÜK.

Már tizennyolc évesen eldöntötte, hogy Koreával szeretne foglalkozni, ennek a döntésnek köszönhetően kezdte el koreai tanulmányait. Mi vonzotta erre a területre?

Fiatal korom óta mindig is a történelem érdekelt, történelem szakos osztályba jártam a középiskolában, egyetemi tanulmányaimat pedig történelem és politikaelmélet szakos hallgatóként kezdtem. Mivel viszonylag korán tudtam, hogy tágabban mivel szeretnék foglalkozni, ezért az igazi kérdés talán az volt, hogy mi legyen a szakterületem, mely térségek, korszakok vizsgálatával foglalkozzam majd részletebben. Érdeklődésemet végül a kelet-ázsiai térség keltette fel, és a kelet-ázsiai térségen belül a legrejtélyesebb és legvonzóbb területnek a Koreai-félszigetet találtam. A kínai és japán történelemmel kapcsolatban mindig is rengeteg információ állt rendelkezésre, viszont a két nagyhatalom, Kína és Japán között félúton elhelyezkedő Koreai-félsziget mindig is rejtélyes területnek számított – a '90-es években,

Csoma Mózes nagykövet
Ban Ki Mun volt ENSZ főtitkárral

amikor egyetemi tanulmányaimat elkezdtem, különösen kevés információ volt még róla. Főként az egy nemzet, két ország problematika érdekelt: a Koreai-félsziget esetében az eltérő politikai, gazdasági, ideológiai berendezkedések egy nemzeten belül milyen eltérő eredményekhez, milyen eltérő társadalmi végki-fejlethez tudtak vezetni. Ez az izgalmas kérdéskör vezetett oda, hogy eldöntöttem, ezzel szeretnék foglalkozni, amihez természetesen elengedhetetlen volt, hogy a nemzet nyelvét tökéletesen elsajátítsam.

Mennyire volt nehéz elsajátítani a koreai nyelvet?

Az internet elterjedése előtti korszakról beszélve, a '90-es évek időszakában sokkal kevesebb lehetőség volt a nyelv gyakorlására, akár paszszív módon is. Nem lehetett interneten keresztül koreai filmsorozatokot vagy koreai mozifilmeket nézni, nem le-

hetett koreai zeneszámokat hallgatni olyan egyszerűen. A későbbiekben, amikor már megkaptam az első ösztöndíjamat Koreába, akkor már nyilván ez sokkal könnyebben ment az adott nyelvterületen. A nyelvtanulás egyébként sokkal többet adott, mint a nyelv ismerete, hiszen így ismertem meg feleségemet, aki koreai

NAGYKÖVETI FELADATAIM KÖZÉ TARTOZOTT A POLITIKAI ÉS A GAZDASÁGI KAPCSOLATOK FEJLESZTÉSE, MAGYARORSZÁG IMAGÉNEK ÉPÍTÉSE, A KULTURÁLIS KAPCSOLATOK KISZÉLESÍTÉSE, VALAMINT A MAGAS SZINTŰ LÁTOGATÁSOK SZERVEZÉSE IS.

*Csoma Mózes nagykövet
Kang Kyong Hwa volt
koreai külügyminiszter
asszonnyal*

származású, de akkoriban Budapesten, a mai Balassi Intézet elődjében tanult magyarul. A nyelvtanulás során jelezte az oktatójának, hogy örülne, ha egy magyar fiatallal tudná gyakorolni a magyar nyelvet. Osváth Gábor professzornak pedig én is jeleztem, hogy igényem lenne egy anyanyelvi koreai beszélgetőpartnerre. Professzor úr történetesen ismerte későbbi feleségemnek a tanárnőjét, így megszervezte a közös tanulást – feleségem természetesen tökéletesen megtanult magyarul, Rigó utcai felsőfokú nyelvizsgát is tett annak idején.

Egyetemistaként járt először az országban. Milyen benyomások érték első koreai útja során?

Pont 23 évvel ezelőtt, 2000 tavaszán érkeztem először Dél-Koreába. Nyilván hatalmas kulturális sokk, amikor az ember megérkezik egy kelet-ázsiai országba, főként egy hosszabb időszakra. Leginkább az maradt meg bennem, hogy az ottani egyetemek lényegében város a városban jellegűek, tehát egy adott településen belül, vagy Szöul főváros esetében egy adott kerületen belül egy egyetem akkora kampuszsal rendelkezik, ami tulajdonképpen a kerületnek egy meghatározó részét magába foglalja. Egy nagy múltú felsőoktatási intézményben, a Jonsze Egyetemen (Yonsei University) tanultam, amely saját kórházzal, több – a kül-

földi hallgatók számára saját – kollégiummal és számtalan különböző épülettel rendelkezett. A diplomátakat leszámítva abban az időben nagyon kevés magyar, két-három fő tartózkodott az országban, így mindent saját magamnak kellett felfedezni. A kampusz bejárása, az ottani egyetemi struktúra megismerése és feltérképezése sem volt egyszerű. Kezdetben a koreai gasztronómiával is meg kellett ismerkednem, amiről ma már sokat tudunk ugyan, akkoriban azonban erről is kevés információnk volt, tehát számomra nagy kihívást jelentett. A kampuszon a hallgatók számára rengeteg étkezési lehetőség állt rendelkezésre, a professzoroknak, de még a külföldi diákok részére is külön étterem szolgált.

Mi volt a legnagyobb különbség Budapest és Szöul között?

Az országba érkezve talán a legnagyobb meglepetést a hatalmas népsűrűség okozta. Ugyanis Dél-Korea egy Magyarország nagyságú ország hegyes-dombos domborzati viszonyokkal, ennek megfelelően a lakosság, mintegy 50 millió fő a völgyekben van összezsúfolódva. Szöul agglomerációja jelenleg körülbelül 23 millió főt jelent. Ez azt jelenti, hogy több mint két magyarországi ember van a fővárosban és vonzáskörzetében. Nyilván ez a tömegközlekedésre, a metrók reg-

geli és esti csúcsidőszakára elég komoly hatást gyakorol. Ehhez nem is lehet és nem is tudtam hozzászokni. Amikor Szöulból Budapestre érkeztem, mindig rácsodálkoztam, hogy Budapest mennyire szellős, mennyire kényelmesen élhető város. Természetesen a szöuli metróút üzemeltető társaság azzal kezeli a helyzetet, hogy sokkal több személy befogadására alkalmas metrószerelvényeket indít viszonylag sűrűbben, van olyan időszak, amikor külön metrókocsikat tartanak fent például a hölgyek és a várandós hölgyek részére.

2006 óta oktat elsősorban koreai történelmet, politikát, ezenkívül kutat, számos könyve jelent már meg a témában. Oktatói feladatait 4 évre felfüggesztette, mikor nagykövetként dolgozott 2018 és 2022 között. Hogyan emlékszik vissza erre az időszakra?

Én ezt úgy szoktam megfogalmazni, hogy **2018-ban lehetőséget kaptam arra, hogy részesévé váljak kutatásaim tárgyának.** Merthogy kutatásaim tárgya alapvetően a Koreai-félszigetnek az újkori, legújabb kori történelme. Ezen belül kiemelten foglalkoztam a magyar-koreai kapcsolattörténettel. Nagyköveti feladataim közé tartozott a politikai és a gazdasági kapcsolatok fejlesztése, Magyarország imagének építése, a kulturális kapcsolatok kiszélesítése, valamint a magas

szintű látogatások szervezése is. Büszke vagyok, hogy Mun Dzse In akkori államfő magyarországi beutazását szervezhettem meg 2021-ben, hiszen e látogatást megelőzően húsz évvel korábban járt koreai elnök Magyarországon. Ottlétem alatt három évben is Korea lett a legnagyobb befektető Magyarországon. Kulturális téren is sikerült maradandót alkotni: 2019-ben létrehoztuk a Magyar Kulturális Intézetet – ha lehet így fogalmaznom – Szöul Ráday utcájában, a belvárosi Mjong-dong utcában. Magyarország láthatóságát is folyamatosan igyekeztem erősíteni: a Korea JoongAng Daily című szöuli napilapban húsz részből álló cikksorozatot indítottam, melynek minden egyes eleme a magyar-koreai kapcsolattörténet egy-egy fejezetét mutatta be.

Két téma a napilapban megjelent cikkeimből:

Li The Dzsun, az 1930-as, '40-es években a japán gyarmati uralom időszakának híres írója, a koreai Maupassant-ként is emlékeznek rá. A II. világháború után Észak-Koreába távozott, mert azt hitte, hogy ott egy igazságosabb társadalom van kibontakozóban. A későbbiekben Észak-Koreában az ottani koncepciós pereknek esett áldozatául és teljesen eltűnt. A híres író életének késői szakaszáról, sorsának alakulásáról csak nagyon keveset lehetett tud-

Li The Dzsun koreai író BALRÓL Budapesten ábrázoló archív fénykép

ni, azonban kutatásaim során sikerült találnom az MTI fotótárában egy fényképet, ami az író ábrázolja 1950-ben Budapesten: egy észak-koreai delegáció tagjaként abban az évben ellátogatott a magyar fővárosba. Az íróról készült fotót később elvittem a családjának Szöulban, akik így némi információt kaptak életének egy eddig nem ismert részletéről.

Kim Szun Nam koreai zeneszerző szintén a '40-es évek végén távozott Észak-Koreába és ugyanúgy a tisztogatások áldozata lett. A Magyar Nemzeti Levéltárban azonban találtam egy olyan diplomáciai feljegyzést 1952-ből, amihez mellékelve volt a zeneszerző

fényképe és egy olyan diplomáciai jelentés, amely még a koncepciós pere előtt készült, és arról szólt, hogy a zeneszerző 1952-ben megkereste Észak-Koreában a magyar diplomatákat, hogy szeretné Kodály Zoltán és Bartók Béla zeneműveit tanulmányozni. Az akkori magyar diplomácia akart is segíteni neki, csak a koncepciós perek végül el lehetetlenítették munkáját. A zeneszerző Dél-Koreában maradt lánya híres rádióbemondó és szinkronszínész lett, az ő részére adtam át az édesapjáról készült említett fotót, amely tulajdonképpen az utolsó fénykép, ami az édesapját ábrázolja. Ezeknek a cikkeknek nagy visszhangja volt a dél-koreai sajtóban.

Csoma Mózes nagykövet Li The Dzsun író egykori lakóházánál átadja az MTI archívumból származó fényképet az író leszármazottainak

*Csoma Mózes
Kim Szun Nam
zeneszerző lányával*

Nagyköveti munkám során tulajdonképpen más formában, de folytattam oktatói, kutatói tevékenységemet annak érdekében, hogy a „puha diplomácia” eszköztárával folyamatosan napirenden tartsam a koreai–magyar reláció témáját a szöuli köztudatban. Mivel cikkeim és koreai nyelvű előadásaim alapvetően a fogadóországról és annak történelméről szóltak, a helyi közösség nagy érdeklődést tanúsított irántuk.

Négy év alatt rendkívül sok új tapasztalatra tettem szert a koreaiakkal, a koreai államigazgatásnak a működésével kapcsolatosan, amire kutatóként és egyetemi oktatóként másképpen nem lett volna lehetőségem. Szerencsére ennek a pozíciónak köszönhetően nagyon magas szintű ajtók nyíltak meg előttem. Nagyon magas szintű koreai tisztviselőkkel, a koreai államigazgatás vezetőivel lehettem napi kapcsolatban. Több ilyen jellegű kapcsolatom a mai napig él és működik – közülük többben küldtek videós üzenetet, amikor május 15-én ünnepélyes keretek között felavattuk a megalakult Koreai Tanszéket.

Napjainkban egyre nagyobb népszerűségnek örvendnek a keleti nyelvek: a japán, a kínai és köztük a koreai is. Mitől lehet vonzó választás ez a fiatalok körében? Mitől vonzó a koreai kultúra, a koreai nyelvtanulás?

A keleti nyelvek iránti érdek-

lődés több hullámban jelent meg Magyarországon. A japán nyelv iránti érdeklődés már a XX. század elején, a kínai iránti érdeklődés a század derekán jelent meg. A japán kultúra népszerűsége a '80-as években a *Sógun* című amerikai kalandfilmsorozat hazai vetítésével tovább nőtt. Bár amerikai alkotásról beszélünk, a történet maga japán környezetben játszódik, az egzotikus sorozat sokak kedvencévé vált. A sorozat hatására sokan elkezdtek komolyabban foglalkozni a japán nyelvvel, tömegesen kezdtek például karatézni. A koreai kultúrával kapcsolatban pedig 2008-ra tehető a fordulópont, amikor az Európai Unió belül elsőként Magyarországon mutatták be *A palota ékköve* című koreai kosztümös sorozatot, amely az idősebb korosztálytól a fiatalabbakig hatalmas sikert aratott.

A bemutatás után számtalan alkalommal meg kellett ismételni és bizonyos kábeltévéken még most is sugározzák – a sorozat szinkronjának elkészítésében szakértőként én is részt vehettem. 2010-ben *A Silla Királyság ékköve* című sorozattal folytatódott a koreai kultúra iránti lelkesedés, amely siker tekintetében még elődjét is felülmúlta: a köztévében hatszor kellett megismételni.

És hogy mi lehetett sikerük titka? Véleményem szerint ezek a sorozatok olyan értékeket jelenítenek meg, amelyek nemzeti és hovatartozástól, életkortól, nemtől, vallástól függetlenül mindenki számára fontos értékeket képviselnek: ilyen például a családi kapcsolatok fontossága, a főhős kitartása, a jó győzedelmeskedése.

Napjainkban már a koreai filmművészet vagy a koreai irodalom is egyre ismertebb.

Igen, valóban így van, egyre több filmet mutatnak be. Ugyanakkor az irodalom terén viszonylag még mindig kevés mű érhető el magyar nyelven, általában a nemzetközi viszonylatban is elismert, díjazott alkotások keltik fel a kiadók érdeklődését. Egyes koreai irodalmi művek már az

A JAPÁN NYELV IRÁNTI ÉRDEKLŐDÉS MÁR A XX. SZÁZAD ELEJÉN, A KÍNAI IRÁNTI ÉRDEKLŐDÉS A SZÁZAD DEREKÁN JELENT MEG.

1950-es években, a koreai háború idején megjelentek magyarul, majd az ezredfordulón tapasztalhatunk egy újabb fordulatot az érdeklődés tekintetében. A koreai irodalmi, klasszikus irodalmi művek fordításában elévülhetetlen érdemei vannak mesteremnek, Osváth Gábor professzornak.

Történészként én magam elsősorban olyan irodalmi műveket olvasok, amelyek aktuális kutatásaimhoz kapcsolódnak és az adott történelmi időszak feltárásában segítségemre vannak. Legutóbb például Pak Van Sza íróőnök és Kim Von Il írónak a koreai háborúval kapcsolatos visszaemlékezéses köteteit olvastam el, és abból gyűjtöttem információkat saját kutatói munkámhoz.

Milyen lehetőségeket kínál majd a hallgatóknak a Koreai Tanszék?

A Bölcsészeti és Társadalomtudományi Karon már három évtizede folyik a japán szakos képzésen a hallgatók oktatása, 2019-ben a keleti nyelvek és kultúrák alapszak kiegészült a kínai szakiránnyal. A Koreai Tan-

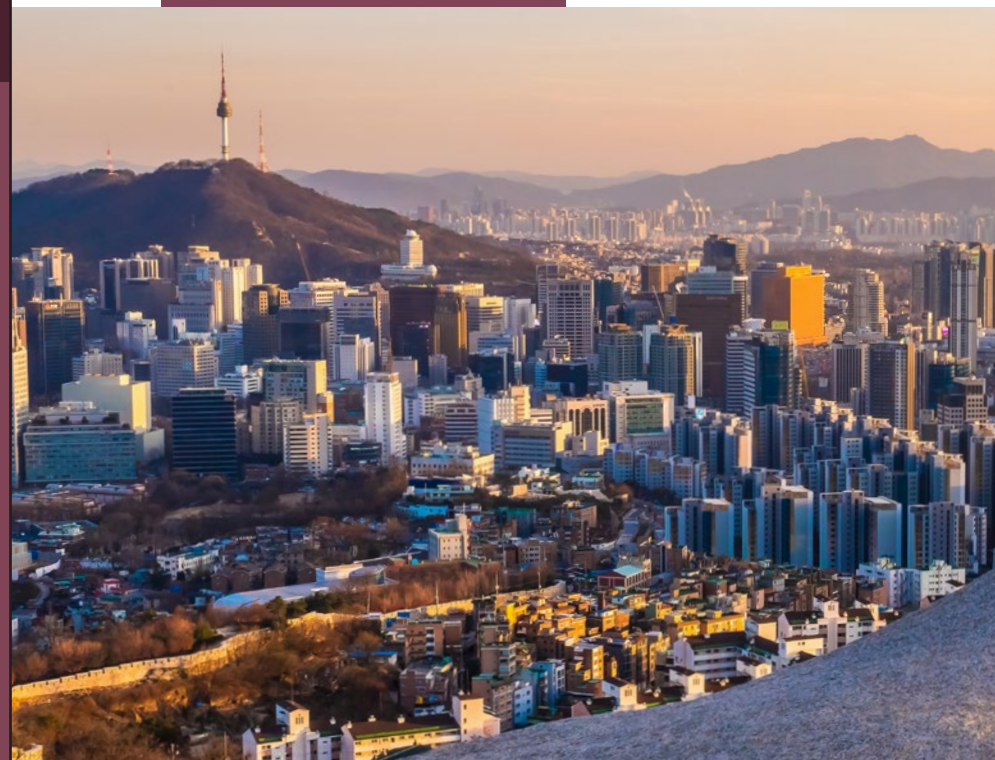
szék megalakulásával pedig szeptembertől kezdődően a Keleti Nyelvek és Kultúrák Intézet hallgatói számára választható koreai specializáció is elérhető lesz, melyet a tanszék koordinál. Ennek a specializációnak a keretei között nyelvi tanulmányokat, kulturális és történelmi tanulmányokat egyaránt lehet majd folytatni. Ezen kívül szeptembertől közismereti tantárgyként Koreával kapcsolatos stúdiumokat is fel lehet majd venni azoknak a hallgatóknak is, akik nem a keleti nyelvek és kultúrák alapképzésben tanulnak, de érdeklődnek a koreai nyelv, történelem iránt, vagy a koreai kultúra bármely szegmense iránt, őket nagy szeretettel várjuk! A hallgatókon kívül természetesen szívesen látjuk oktató, nem oktató munkatársainkat, akik érdeklődnek a koreai nyelv és kultúra iránt, hogyan részt vennének egy-egy előadáson, akkor örömmel fogadjuk őket is! A speciali-

záció mellett **2024 szeptemberétől indul a koreai alapképzési szak** is, melynek jelenleg az adminisztratív előkészítése zajlik.

2022-ben Szöul díszpolgára lett.

Igen, számomra nagyon megtisztelő ez a cím, nagyon büszke vagyok rá. A díszpolgári címhez szokás szerint adnak egy kis igazolványt, mellyel Szöul valamennyi múzeumát térítés nélkül meglátogathatom, s mivel nem elévülő kedvezményről van szó, így ezt a jövőben ki tudom majd használni. Bár a nagyköveti megbízatásom lejártá óta nem jártam Koreában, családommal együtt továbbra is gyakran utazunk majd ki. Három fiunk magyar és koreai állampolgár is: annak idején szigorúan betartottuk feleségemmel, hogy ő kizárólag koreaiul beszél hozzájuk – és beszél a mai napig – én pedig megpróbálok kizárólag magyar nyelven beszélni hozzájuk. A két nagyobbik fiam esetében ez tökéletesen működött is, mivel általános iskolai tanulmányaikat ők Budapesten folytatták. A legkisebb fiunk viszont Szöulban kezdte meg az általános iskolát, így nála valamelyest hangsúlyosabb lett a koreai nyelv, de most már ő is itt van Budapesten, úgyhogy Újbuda egyik általános iskolájában szorgalmasan zárkózik fel a magyar nyelvtudás tekintetében is.

2022-BEN SZÖUL DÍSZPOLGÁRA LETT.

Egy másik kultúra megismerésének köszönhetően sokkal nyitottabb lettem, bővült a világlátásom és könnyebben teremtek kapcsolatokat másokkal

Illés Bálint keleti nyelvek és kultúrák alapszakon, japán szakirányon tanul

ILLÉS BÁLINT KELETI NYELVEK ÉS KULTÚRÁK ALAPSZAKON, JAPÁN SZAKIRÁNYON TANUL. ELMONDÁSA SZERINT MINDIG IS SZERETETT NYELVEKET TANULNI, A JAPÁN NYELVET IS MÁR TÖBB ÉVE TANULJA A BUDAPESTI JAPÁN ALAPÍTVÁNYNÁL. A JÖVŐBEN OLYAN TERÜLETEN SZERETNE DOLGOZNI, AHOL HASZNOSÍTHATJA JAPÁN ÉS ANGOL NYELVTUDÁSÁT EGYARÁNT. ANNAK IDEJÉN EGYIK ISMERŐSÉNEK AJÁNLÁSÁRA JELENTKEZETT A KÁROLIRA, MERT ÚGY HALLOTTA, ITT KÜLÖNÖSEN MAGAS SZÍNVONALÚ A JAPÁN NYELV OKTATÁSA, ILLETVE A MAGYARORSZÁGI JAPÁN NAGYKÖVETSÉG IS SZÍVESEN ALKALMAZ KÁROLIN VÉGZETT HALLGATÓT. BÁLINT AZT IS POZITÍVUMKÉNT EMLÍTI, HOGY AZ EGYETEMEN TÖBBFÉLE KÜLFÖLDI ÖSZTÖNDÍJLEHETŐSÉG KÖZÜL LEHET VÁLASZTANI, S LÉVÉN, HOGY SZERET UTAZNI ÉS VILÁGOT LÁTNI, ÍGY Ő IS ÉLT A LEHETŐSÉGGEL, A DÉL-KOREÁBAN TÖLTÖTT FÉLÉVÉRŐL PEDIG ELMESÉLTE ÉLMÉNYEIT, TAPASZTALATAIT.

„Szakdolgozatomban a japán és a magyar idősellátási rendszerről készítettem egy összehasonlító elemzést. Dél-Korea Japánhoz hasonlóan szintén előregedő társadalom, a csökkenő születésszám mellett komoly terhet ró a szociális ellátórendszerre az idősek számának növekedése, és a róluk való gondoskodás. Amikor értesültem a dél-koreai kiutazási lehetőségről, úgy gondoltam, hogy ez egy kiváló alkalom arra, hogy a koreai idősellátási rendszerről is készítssek egy kutatást.

Nagyon szeretek utazni, nyitott vagyok arra, hogy megismerjek a miénktől eltérő kultúrákat, szokásokat és embereket és szerencsésnek mondhatom magam, mert idáig viszonylag sok helyen jártam már. Egyik legmeghatározóbb utazásom Olaszországhoz fűződik. Pompeji vá-

rosa a megkövesedett emberi alakokkal, a Vezúv, Pisa, Nápoly és Róma városa felejthetetlen élmény marad. Emellett nagyon szimpatikusnak találok a mediterrán térségben élők nyitottságát, vidám életfelfogását. Pár évvel ezelőtt Horvátországban jártam a Plitvicei-tavaknál. A kövek közül előbukkanó sok kicsi és nagyméretű vízesés, a kristálytisza víz, a nemzeti park szépsége magával ragadott. Szintén néhány évvel ezelőtt jártam Montenegróban és Albániában. A tenger és a városok szépsége, az emberek sokszínűsége és a különböző kultúrák békés együttélése az, amit leginkább kiemelnék az ott tapasztaltakból.

A tengerentúli ösztöndíjat és a dél-koreai intézményt pedig azért választottam, mert középiskolás korom óta érdekel minden, ami Japánnal és

Ázsiával kapcsolatos. Ezért evidens volt számomra, hogy mindenképpen valamilyen ázsiai egyetemre szeretnék majd ösztöndíjat megpályázni. Emellett meghatározó volt számomra az *Ókori japán-koreai kapcsolattörténet* című tantárgy, melyet Lázár Marianna tanárnő tanít az egyetemen. A tanárnő szakmai tudásának és élvezetes előadasmódjának köszönhetően elkezdtem érdeklődni a koreai történelem iránt. Ezen kívül van egy károlis ismerősöm, aki ösztöndíjasként szintén a Handong Egyetemen tanult. Megosztotta velem pozitív tapasztalatait arról, hogy a koreai intézményben milyen jó a diákélet és az oktatói közösség, továbbá azt, hogy az egyetem sűrűn szervez utazásokat, szabadidős programokat a nemzetközi hallgatók számára, ami számomra szintén fontos szempont volt.

Kiutazás előtt elhatároztam, hogy beilleszkedésem érdekében nyitottan és érdeklődően fogok állni a többi kultúrához, és megpróbálok minél több kapcsolatot kialakítani. Az egyetem szinte minden hétre szervezett valamilyen utazást a nemzetközi hallgatók számára, és hálás vagyok érte, hogy ezeknek a legtöbbször részt tudtam venni. Örök élmény marad a Kjongbokkung vagyis a szöuli királyi palota megtekintése. Itt többek között lehetőségünk volt a hanbok, vagyis a tradicionális koreai ruházat felpróbálására. Nagy élmény volt ebben sétálni a királyi paloták között, az pedig egészen meglepő volt, amikor helybeliek és külföl-

diek is odajöttek hozzánk és szerettek volna fényképet készíteni velünk. Ezen kívül szintén nagyon hálás vagyok, amiért eljuthattam a koreai demilitarizált övezetbe. Ez egy egészen megdöbbentő hely, többek között lehetőségem volt arra, hogy távcsővel megfigyeljem a határ másik oldalát, Észak-Koreát. A távolban bár, de felfedezhető volt a Keszong iparvidék, a Kidzsong-tong propaganda falu és apró parasztházak is.

Szerencsére több olyan órát is fel tudtam venni, ahol lehetőségem volt megismerkedni más nemzetiségű hallgatókkal. A külföldi diákok sok helyről jöttek, az egyik óránon japán, kínai, kore-

ai, filippínó, indonéz, francia, holland, német, amerikai, norvég, és Srí Lanka-i hallga-

LEHETŐSÉGEM VOLT ARRA, HOGY TÁVCSŐ- VEL MEGFIGYELJEM A HATÁR MÁSIK OLDALÁT, ÉSZAK-KOREÁT

tó is részt vett. Közülük többekkel összebarátkoztam, az első óra után pedig már mindennap együtt ebédeltünk és közösen szerveztünk túrákat, szabadidős programokat. Úgy érzem, hogy barátságos hozzáállásomat ők is értékelték. Koreai barátaim meg is jegyezték, hogy hálásak nekem,

amiért nyitott vagyok feléjük, mert eddigi tapasztalataik alapján azt szűrték le, hogy az európai és amerikai hallgatók leginkább egymás társaságát keresik.

Az ott tartózkodásom során több egyetemi fesztiválon és koncerten is részt tudtam venni. Az egyetem homestay programot is szervezett a nemzetközi hallgatók részére a Cshuszok, azaz az egyik legfontosabb koreai ünnep idejére. Ennek során lehetőségem volt eltölteni egy hétvégét egy kedves koreai családdal, akik meginvitáltak az otthonukba, és az ünnep idejére többféle programot is szerveztek nekem. A koreai diák, akinek a családjával tölthettem az ünnepeket szociális munka szakon tanul. Ő a kutatásom elkészítésében is közreműködött, mivel készítettem egy kérdőívet a koreai idősellátás mai helyzetéről, ő pedig to-

vábbította ezt az évfolyamtársainak, akik kitöltötték a kérdőívet”.

Bálint szerint egész Kelet-Ázsiában nagyon precízek és tisztelettudók az emberek. Elmondása szerint a vonaton a kalauz be- és kilépéskor is minden kocsiban meghajol és köszönti az utasokat. A jegyet nem kéri el, mégsem jut senkinek eszébe helyjegy nélkül más helyét elfoglalni. Úgy tapasztalta, hogy a boltokban és az éttermekben is udvariasak és figyelmesek az eladók és a pincérek. Utazásai során szinte mindenhol tisztsággal találkozott, a parkok és a közterületek mindenhol tiszták és gondozottak voltak. „Az emberek szintén nagyon türelmesek és segítőkészek voltak velem mikor például útbaigazítást kértem tőlük. Úgy érzem, hogy ez a fajta türelem és fegyelmeztség rám is hatással volt. Azt hiszem, hogy egy másik

kultúra megismerésének köszönhetően sokkal nyitottabb lettem, bővült a világlátásom és könnyebben teremtek kapcsolatokat másokkal, függetlenül attól, hogy milyen kulturális háttérből jött az adott illető”.

Az ösztöndíjpályázás előtt álló hallgatóknak azt üzeni, hogy koncentráljanak az angol nyelvre, ha nem beszélik a célsz ország nyelvét. „Én is angol nyelven tanultam a koreai egyetemen felvett tantárgyaimat, és a többi diáktársammal is angolul kommunikáltam, rengeteget fejlődött így az angol nyelvtudásom. A Handongon lehetőség van koreai nyelvórák felvételére is, ezért akit érdekel a koreai nyelv, annak mindenképpen ajánlom ezt a lehetőséget. Az egyetem többféle utazást, kulturális tevékenységet szervez, kifejezetten a nemzetközi hallgatók részére. Ezekre érdemes jelentkezni,

mert így a legtöbb esetben ingyen vagy nagyon kedvező áron el lehet jutni sok helyre. Ez abból a szempontból is előnyös, hogy nem kell foglalkoznunk az utazás, illetve adott esetben az étkezés és szállás megszervezésével és lefoglalásával sem, mivel az egyetem ezt is megteszi helyettünk. Nem utolsó sorban így elég sok pénzt is meg lehet takarítani. Ezzel kapcsolatban kiemelném, hogy érdemes figyelni az egyetem által közzétett felhívásokat, és ha valaki menni szeretne, akkor az utazás meghirdetése után minél hamarabb jelentkezzen, mert ezekre az utazásokra szinte mindig hamar betelnek a helyek. Ezenkívül az egyik koreai professzor, akit Richie Kimnek hívnak kifejezetten a nemzetközi hallgatók részére szervez utakat, vele is mindenképpen érdemes időben felvenni a kapcsolatot”.

Bálint kiemeli, hogy különböző klubfoglalkozásokat is biztosít az egyetem, amely szintén kiváló lehetőség a kapcsolatok építésére. „Az egyetemen, ahol én tanultam többféle klub volt, pl. zenei, olvasóklub, harcművészet, én is csatlakoztam az

egyik ilyen klubhoz. A klub tagjai nagyon kedvesen és barátságosan fogadtak, programokat szerveztek a klub tagjainak, illetve a vizsgaidőszak előtt egy kis ajándécsomagot is kaptam tőlük”.

Ha Koreába tervezel utazni jó, ha tudod, hogy mire számíts az étkezés területén. „A koreai gasztronómia is teljesen más, mint itthon, a kisebb boltokban nem nagyon lehet kapni fehér kenyeret, felvágottakat. Én rugalmasan állok az új dolgokhoz, ezért nekem ezzel nem volt problémám, viszont akinek ez esetleg szokatlan lehet, annak érdemes erre felkészülnie. Készételekből, zacskós levesekből viszont rengeteg féle van, és ezek is nagyon finomak és laktatók. Az egyetem területén pedig többféle étterem van, például koreai étterem, pizzeria és Burger King” – osztja meg tapasztalatait Bálint.

Sokan nehezen szánják rá magukat, hogy külföldön tanuljanak, de ez a lehetőség vissza nem térő időszak lehet a hallgatók életében. Bálint rámutat, hogy „ez az időszak rendkívül jó lehetőséget nyújt mind az oktatókkal mind a

diákokkal történő kapcsolatok építésére. Ezekből a kapcsolatokból a későbbiekben sikeresen lehet profitálni, ha például valamilyen kutatást szeretnénk folytatni és ehhez segítségre van szükségünk, de ezeket a kapcsolatokat a nyelvtanulás során is kamatoztatni lehet. Ezért aztán minden kiutazónak azt tanácsolom, hogy legyen nyitott, érdeklődő, építsen kapcsolatokat, és törekedjen az angol nyelv és az adott célország nyelvének tanulására! Úgy gondolom, hogy ez a befektetés mindenképpen megtérül”.

Bálint – elmondása szerint – rendkívül hálás a Károlinak, hogy megkaphatta ezt a lehetőséget, és jó tanulmányi eredményeivel öregbíthette az egyetem hírnevét. „Úgy vélem, hogy a külföldi ösztöndíjprogramok nagyon sok hasznos kulturális és nyelvi tapasztalatot biztosítanak minden keleti nyelvek és kultúrák szakon tanuló hallgató számára.” Bálint nem titkolja, hogy az alapszak elvégzése után a mesterszakot is szeretné elvégezni, s tervei között szerepel egy japán kutatói ösztöndíj megpályázása is.

A nehézségekkel együtt éri meg igazán, hiszen rengeteget tanulsz főleg magadról, és a végén igazán felemelő érzés, hogy mennyi mindenre képes vagy

KOVÁCS ENIKŐ JÁZMIN ANGLISZTIKA ALAPKÉPZÉSRE JÁR, LEGINKÁBB A FORDÍTÁS ÉRDEKLI, A KÁROLIT PEDIG MEGÉRZÉSÉRE HALLGATVA VÁLASZTOTTA, AMIKOR ÚGY ÉREZTE, ITT FESZÜLTSGMENTES, CSALÁDIAS HANGULAT VÁRJA. AZ ALAPKÉPZÉS ELVÉGZÉSE UTÁN KILÉPNE A MUNKAERŐPIACRA ÉS ELHELYEZKEDNE: EBBEN TALÁN SEGÍTSÉGÉRE LESZ AZ A TAPASZTALAT, MELYET KANADÁBAN SZERZETT KÜLFÖLDI TANULMÁNYÚTJA SORÁN.

„EGYBŐL FELKELTETTE AZ ÉRDEKLŐDÉSEMET, HOGY LEHETŐSÉG ADÓDOTT KIUTAZNI KANADÁBA. ELÉG HIRTELEN JÖTT AZ ÖTLET ÉS HOZTAM MEG A DÖNTÉST – A CSALÁDOM TÁMOGATÁSÁÉRT NAGYON HÁLÁS VAGYOK. EGY VISSZA NEM TÉRŐ ALKALOMRÓL VOLT SZÓ” – KEZDI ÉLMÉNYBESZÁMOLÓJÁT ENIKŐ. „AMIRE ÉN PÁLYÁZTAM, AZ NEM IGAZÁN VOLT ÖSZTÖNDÍJPROGRAM, INKÁBB EGY CSEREDIÁKPROGRAM. A KÖLTSÉGEK TÉRÍTÉSE TELJES MÉRTÉKBEN SAJÁT ÉS BANKI ZSEBBŐL TÖRTÉNT – AZ EGYETEM NEKEM ABBAN SEGÍTETT, HOGY CSEREDIÁKKÉNT NEM KELLETT A TÖBBEZER DOLLÁROS FÉLÉVI TANDÍJAT KIFIZETNEM A UNIVERSITY OF LETHBRIDGE-NEK.”

Enikő kanadai utazása során utazott először hosszabb időre egyedül külföldre, így nem volt izgalommentes a készülődés. „Féltem – bevallom –, de vártam is. Az utolsó pillanatra hagytam a bőröndöm bepakolását (öreg hiba), mert egy részem nem akart elmenni. Talán január közepéig – amikor már fél hónapja kint voltam Kanadában – fel se fogtam, hogy ez tényleg meg-

történik. Csak úsztam az árral. Az odaút hosszú volt és nagyon, nagyon fárasztó. Úgy 26 órája voltam ébren, mire megérkeztem a szállásomra Lethbridge-ben. De ezekkel az átszállásokkal volt olcsóbb, így szívesen elücsörgtem 5 órát a frankfurti reptéren.” Enikő gyerekkora óta szeretett volna elmenni Kanadába, így amikor az egyetemi hírlevélben értesült a tengerentúli cserediákprogramokról, akkor tudta, hogy a University of Lethbridge lesz a neki szóló választás. „Igazából nem tudtam a University of Lethbridge létezéséről a jelentkezésem előtt, aztán amikor rákerestem Albertára (Kanada egyik délnyugati tartománya – a szerk.) a neten, leestem az állam.”

Enikő elmeséli, hogy kezdetben pénzügyi problémái voltak. „Amikor megérkeztem, az itthoni bankkártyám nem akart kint működni, készpénzben pedig összesen 140 kanadai dollárral a zsebemben indultam el otthonról (ez volt az összes kanadai dollárja annak a banknak, ahol édesapám pénzt váltott nekem), ami valljuk be nem sok pénz, főleg akkor, ami-

kor az embernek egy csomó olyan dolgot kell megvennie, ami aztán a kinti élethez elengedhetetlen. Ráadásul fogalmam sem volt, mennyit ér a pénzem. Idő kellett hozzá, hogy beletanuljak. Elindulni mindig nehéz, és úgy hallottam, nem voltam ezzel egyedül. Miután sikerült beüzemelni nekem egy kinti bankszámlát egy kinti bankkal, és hozzáfértem a segítséghez otthonról, onnantól már csak gazdálkodás kérdése volt. De a kinti tapasztalataimhoz az is hozzátartozik, hogy a legkedvesebb, legsegítőkésebb emberek vettek körül. Senki nem maradt éhen, senki nem vészett el. Ha először el is önt minket a mély szegényérzet, van, hogy segítség-re szorulunk, és ne féljünk segítséget kérni. Ami még nehéz volt, hogy telefonszámlát is kellett intéznem magamnak életemben először – főleg a mobilinternet miatt, hogy tudjam használni a GPS-t. De azt ugye addig nem tudtam intézni, amíg nem volt pénzem. A tájékozódás okozott némi problémát, de amikor elakadtam, besétáltam az első boltba és útbaigazítottak. A január kint anyagilag kemény dió az egyetemistáknak – a tankönyvek iszonyat drágák tudnak lenni, így javasolom jól megnézni a tematikát és a kötelező irodalmat kurzusválasztásnál, mert kint a kötelező irodalom kötelező irodalom...”

Enikő praktikus tanácsként hozzáteszi, hogyha szívesen tanulna a University of Lethbridge-en, akkor még télen is vigyél magaddal fűrdőruhát, mivel az egyetemnek hatalmas beltéri úszomedencéje van.

A kanadai oktatás jellegzetességeiről beszélve elmeséli, hogy „a diákok 3-5 kurzust vesznek fel egy félévben és heti átlag 2 órájuk van. A vizsgaidőszak is csak két hét. Viszont 3 szemeszter van, amiből az őszi és a tavaszi kötelező, a nyári pedig opcionális. A tanárok többsége tegeződik a hallgatókkal és fordítva, de ez egész Kanadára jellemző – keresztneven

szólítják a miniszterelnököt. Miután hazajöttem döbbentem rá, hogy mennyire sok az a 10-12 kurzus egy félévre, még ha csak heti egy óránk is van... Teljesen más a kreditkövetelmény is. Az osztályzás abból a szempontból lazább, hogy szélesebb skálán mozog. Míg nálunk 1-5-ig kapunk jegyet, kint ez jobban megoszlik az A, B, C, D, F +/- rendszerrel. Példának okáért egy esszét 4 nap késéssel sikerült beadnom. Egy nap csúszás, egy jegy rontás. Itthon, ha jó szívvel megadták volna az 5-öst, késéssel dolgozatra a 2-est. Kint a B+ dolgozatomra C- -t kaptam, ugyanis B+ ► B ► B- ► C ► C-.” A beilleszkedéssel kap-

csolatban hozzáteszi, hogy „volt egy kurzusom, amin egy családias 14 fős társaságnak voltam a tagja. Kisebb csoportokra voltunk osztva és együtt dolgoztunk a félév során, így lehetőségünk volt szinte mindenkit közelebből megismerni. Ez egy kreatív írás kurzus volt, és félév közben rendeztünk felolvasó esteket. Az utolsó után a tanár úrral beültünk meginni valamit, az első körre ő hívott meg minket. Ebből a csapatból szereztem igazából olyan barátokat, akikkel most is heti szinten tartom a kapcsolatot. Húsvétkor átköltöztünk egyikőjükhöz öt napra, majd a csapat egy másik felével leutaztunk Watertonba túrázni.

A látvány se volt rossz, de az, hogy velük lehettem ott, az még szebbé tette az élményt.

Enikő a kihívások ellenére is arra bátorítja a hezitáló hallgatókat, akik még bizonytalanok egy-egy külföldi cse-reprográm kapcsán, hogy érdemes belevágni: „a nehézségekkel együtt éri meg igazán, hiszen rengeteget tanulsz főleg magadról, és a végén igazán felemelő érzés,

hogy mennyi mindenre képes vagy. Ez egy soha vissza nem térő lehetőség. Ragadd meg! Egyszer élsz. Ha bajba kerülnél kint, ne aggódj, segítenek, csak szólj, hogy baj van. Ha úgy is érzed, nem vagy egyedül”. Plusz egy jótanács, hogy érdemes már a kiutazás előtt tudatosan pénzt félretenni a

kinti életéhez. Enikő úgy látja, szívesen tanulna tovább akár külföldön is, mivel „a gondolat közel sem rémiszt meg már annyira. Szeretnék még visszamenni Kanadába, főleg a barátaim miatt. Hogy tanulmányok miatt vagy más okból jutok ki, az már a jövő zenéje”.

A SZERETNÉK MÉG VISSZAMENNI KANADÁBA, FŐLEG A BARÁTAIM MIATT. HOGY TANULMÁNYOK MIATT VAGY MÁS OKBÓL JUTOK KI, AZ MÁR A JÖVŐ ZENÉJE

HISZED vagy sem?

Csűrös András
református lekipásztor,
a KRE PK adjunktusa

? Összeegyeztethető a Bibliával a lélekvandorlás?

? Mit csinál a lelkész hétfőtől szombatig?

? Létezik-e a “nagy Ő”, akit Isten nekünk teremtett?

ÉS TE MIT KÉRDEZNÉL EGY LELKÉSZTŐL?

Minden hétfőn 19 órakor új résszel jelentkezik a Magyarországi Református Egyház műsora. Az epizódok az egyház Facebook-oldalán, YouTube-csatornáján, Spotify-on és a többi nagy podcast-felületen érhetők el.

Ti is kérdezhettek a lelkésztől

HISZEDVAGYSEM@REFORMATUS.HU

Tartsatok velünk!

karoliegyetem

karoli.gaspar.reformatus.egyetem

karoligasparegyetem

KaroliEgyetem

károligáspáruniversity

uni.karoli